

GOVORIMO HRVATSKI

školski list hrvatske nastave u Švicarskoj Konfederaciji • Broj 29 • lipanj 2020.

Dragi učenici,
poštovani roditelji i svi ostali čitatelji, pred vama je novi broj tradicionalnog školskog lista Govorimo hrvatski. Zovemo ga jednostavno List, iako ima elemente i zbornika i godišnjaka. U njemu je u "crticama" prikazan pregled rada protekle nastavne godine, koja je po mnogočemu bila izazovna. Na sljedećim stranicama naći ćete mnogo kreativnosti i truda učenika hrvatske nastave u Švicarskoj, njihovih učiteljica, ali i roditelja. Svima zahvaljujem na predanom radu i očuvanju hrvatskog jezika i kulture daleko od domovine Hrvatske.

Koordinatorica HN u CH Božica Matak

Koordinacija Švicarska 2019./2020

SADRŽAJ:

1. Zbornik radova učenika kreativaca
 - To sam ja
 - Mašta
 - Ljubav
 - Domovina
 - Blagdani i godišnja doba
2. Vremeplov
3. Naše aktivnosti – Radionice, čitaonice, maštaonice
4. Nastava na daljinu
5. Zabavno i poučno
6. Na kraju godine

UREDNIŠTVO:

Likovni radovi učenika – Jelena Deljak, Andrijana Matić Matičević, Tamara Vadlja

Literarni radovi učenika – Jelena Bušić, Sanja Ižaković, Mirela Prokeš

Vremeplov – Marta Obad

Zabavno i poučno – Ana Leko

Nastava na daljinu – Jelena Jurić Magdalenić

Koncept lista, sortiranje materijala i organizacija izdavanja: Božica Matak

Naslovnica – autor: Antonia Miletić, 8.r., Zürich Friesenberg

ZBORNIK RADOVA UČENIKA KREATIVACA

Marija Andrić, 1. r., Villars-sur-Glare

MOJ NAJDRAŽI HOBI

U slobodno vrijeme najviše od svega volim crtati. Kad god imam priliku, uzmem olovku i nešto nacrtam. Volim crtanje jer na taj način mogu izraziti svoju kreativnost. Osim olovke, ponekad koristim i bojice. Teme mojih crteža obično su ljudi i životinje.

Bila sam jako sretna kad je moj crtež izabran za glavni plakat izložbe učeničkih radova u Hrvatskom veleposlanstvu u Zürichu. Nadam se da će naći još puno lijepih crteža i da će to i dalje ostati moj najdraži hobi.

Josipa Matanović, 7. r., Buchs (SG)

Najveći čovjek u vijek ostaje dijete.

Johann Wolfgang von Goethe

Mario Kopčić, 8.r., Dietikon

ŽUJA

Žuja je moj pas,
U Radišićima.
Ja se volim igrati s njom,
Ali me ne sluša uvijek.

Noa Luburić, 3. r., Urdorf

MOM TATI

Dragi tata,
od srca ti želim sretan Dan očeva!
Hvala što uvijek pazi na mene,
pomažeš mi s matematikom,
kuhaš ručak kada mama ne
može, objašnjavaš mi stvari koje
ne razumijem. Uvijek si tu za nas,
uvijek si sretan i jako dobro se razumijemo.

Zeliš znati zašto si baš TI najbolji tata na svijetu? Evo, reći ću ti... Za nas bi sve napravio. Ako se ne osjećamo dobro, ti paziš na nas. Ti si kao Superman, ali MOJ tata. Što god da se dogodi, ti nas nikada nisi iznevjerio i to me čini sretnom. Nema boljeg tata od tebe! Ti sve znaš! Koliko god očeva da ima na cijelom svijetu, ti si još uvijek najbolji. Hvala Bogu što ste se ti i mama upoznali!

I znam, ponekad stvari ne idu po planu, ali ti i mama to uvijek popravite. Hvala ti na svemu!

Lora Kirić, 8. r., Naters

O NAMA

Zovem se Iva. Imam trinaest godina. Šesti sam razred hrvatske škole.

U švicarskoj školi Collège Ramberg pohađam osmi razred.

Živim u Clarensu.

Volim gimnastiku i treniram u Chailli.

Zovem se Petra. Pohađam peti razred hrvatske škole.

Volim sport. Za tjedan dana imat ću jedanaest godina.

Želim postati veterinarska. Volim ići na more i izlaziti navečer.

Iva Markotić, 6. r.
i Petra Markotić, 5. r., Vevey

I TATA JE VAŽAN!

Moj me tata voli zvati „sinčinom“, ali to mi ne smeta.

Tata jako voli piti čaj, a meni je on najbolji jer me podsjeti da sviram violončelo, pospremim stvari i idem u hrvatsku školu.

Moj tata popravlja gotovo sve u kući i odlično igra nogomet. I zbog toga je najbolji tata na cijelom svijetu!

Valentina Jelušić, 4. r., Balgach

Marta Jelaš, 3. r., Naters

PJEŠMA ZA MAMU

Mama, ova pjesma je od mene,
al', napisana je za tebe.
Kupuješ mi majice, čarape i
hlače...
A što najviše voliš?
Čevape! – zna to tvoje najmlađe
đaće.
Moja mama obožava ljeto,
obožava more, lubenicu...
E, pa, sve to!
Mama, uvijek mi daješ ljubav i
sreću,
a kad tražim i malo mira,
jer zaboravit znaš da neću
da si mi htjela dati ime Tina.
Moja mama ima smeđe oči
i plavu kosu,
a izgleda zanosno,
čak i na poslu.
Volim kako i svoga tatu,
al' svi kažu da sličim na mamu.
Inače me tata ujutro budi,
a mama se za sve drugo trudi.
Ako imam pitanje
o nečemu iz škole,
mama mi brzo pomogne,
drage volje.

Mama, imaš jako dobar stil,
ali, ja smijem reći što će obući,
deal?

Eto, nadam se, mama,
da ti se pjesma svidjela.

Za tebe sam ovo sve pisala.

Mama, želim ti još samo reći:
VOLIM TE!

A kad dođemo kući,
reci mojim sekama
da sam ti JA najdraža,
MOLIM TE!

Diana Bošnjak, 6. r., Büllach

MOJA ULICA

Moja ulica ima šumu, nogometno i dječje igralište tako da se u njoj mogu lijepo igrati s prijateljima.

Najviše volim igrati nogomet, a kada moram ići kući, s našega balkona zovu me mama ili tata. Pored igrališta imamo tri stabla i jedan veliki kamen tako da imamo i odlične mogućnosti za penjanje.

U mojoj ulici ne voze automobili
pa mi, djeca, nesmetano po njoj
možemo voziti naše bicikle i ro-

mobile.

Jako volim živjeti u svojoj ulici.

Eric Adler, 4. r., Winterthur

Laura Burušić 3.r., Uetikon am See

MOJA SESTRA

Moja je sestra mala,
to nije šala.
Ima oči zelene
i još nosi pelene.
Ima sladak nos
i naš je ponos.
Po noći puno plače,
a po danu puno skače.
Voli sve igračke svoje,
kosa joj je smeđe boje.

Eleonora Sureta, 2. r., Aarau

MOJ TATA

Ti si moj superjunak! Nikada te ne
želim izgubiti. Zašto?

Zato što se s tobom jako puno
smijem i to će pamtiti do kraja
svog života.

S tobom se volim igrati, zezati,
maziti, smijati, međusobno se gnjaviti i pomagati!

Ti me spašavaš, uz tebe se
osjećam sretno i sigurno.

Hvala ti, tata!

Puno te volim!

*Maria Brnić, 5. r.,
Yverdon-les-Bains*

Dora Sabalić, 2. r., Nussbaumen

JA U DOBA KORONAVIRUSA

Iznenada se pojavio koronavirus, epidemija koja se proširila cijelim svijetom pa tako i Švicarskom. Promatram lude u mjestu u kojem živim, Rheinfeldenu, čine mi se čudni. Neki uopće ne shvaćaju koronavirus ozbiljno dok se drugi boje i sve kupuju u trgovinama te nose kući puno hrane, maramice, toaletni papir...

Kod mene je to ovako u vrijeme koronavirusa: ujutro ustanem, doručujem, operem zube, napišem zadaću i onda se igram sama sa svojim igračkama. Popodne ručam, zatim malo vježbam i idem trčati. Odem i kod prijateljice pa zajedno prošćemo do šume, a ponekad i do Möhlina. Igram se i s bratom. Navečer pripremim stol pa večeram sa svojom obitelji. Poslije večere brat i ja igramo igrice, a zatim slijedi tuširanje, pranje zubi i gledanje televizije. Tako prolazi dan za danom bez odlaska u školu. Mjere protiv koronavirusa postaju sve strože pa se više neću smjeti niti družiti s prijateljicom. To mi baš teško pada.

Lana Ćupić, 4. r., Rheinfelden

Jako volim kad skačeš sa mnom
na trampolinu.
Voli i što igraš sa mnom nogomet iako gotovo uvijek izgubiš.

Voli i što često sa mnom voziš
bicikl, a moram priznati
da praviš i najbolji sendvič!
Voli te tvoj Lukas.

Lukas Gašić, 3. r., Uzwil

MAMA

Moja mama mene jako voli
i uvijek se za svakoga moli.
Ona svaki dan za me kuha
i njezina je najbolja juha.
Ona je moja draga
i ona je moja snaga.

Ja sam njezino drago
i njezino najdraže blago.

David Mamić, 6. r., Kappeli

Ivana Balta, 8. r., Ženeva

Lijep dan je danas
I nema oblaka.
Sjedim na klipi
I jedem čips.
Cijeli dan već sjedim tu,
A iz daljine me netko promatra...

To je _____

Leon Turkalj, 3. r., Schaffhausen

Slaven Jelušić, 4.r., Balgach

POSJET ZA PAMĆENJE

Jedne su subote brat Petar i sestra Lana otišli u posjet baki Matiji koja je živjela u malom selu na vrhu brda. Matija se jako obradovala. Pokazala im je njihovu sobu i namjestila krevet.

Sljedećeg su jutra Petar i Lana istraživali obližnju šumu. Put je bio blatinjav, ali ih to nije obeshrabrilo. Slijedili su potok i vidjeli mnogo životinja. Najviše ih je zadvio ris, ali mu se nisu smjeli približiti. Počela je padati noć kad su se Petar i Lana uputili kući. Učinilo im se da ih netko promatra iz daljine. Potrčali su, a neka ih je crna sjena slijedila. Petar i Lana gubili su dah i sve više usporavali. Sjena im se približavala dok ih na kraju nije uhvatila. Lana je od straha pala u blato. Petar je pobliže promotrio sjenu i video da se radi o dječaku njegove dobi. Skinuo mu je masku i prepoznao bratića Luku. Upitali su ga što radi ovdje. Luka im je objasnio da je i on došao u posjet baki i da im je htio prirediti malo iznenađenje. Smijali su se. Svi su se zajedno vratili u kuću bake Matije. Sljedećih su dana doživjeli mnogo pustolovina. Luka je čak pao s bicikla pa su ga morali liječiti. Vrijeme je brzo prošlo i uskoro su došli Petrovi i Lanini roditelji. Morali su se vratiti kući. Iako su bili tužni, znali su da će im ostati predivne uspomene na provedeno vrijeme s Lukom.

Julia Kvesić, 7. r., Birr

Luca Vinojčić, 3.r., Oftringen

*Bujna i široka često mi je
mašta, granica joj nema,
kroz nju prođe svašta.*

Kuzman Landeka

Elena Suhajl, 5.r. , Luzern

TRAKOŠČAN ZA ROĐENDAN

Kad bih dobio dvorac Trakoščan za rođendan, pozvao bih svoja dva najbolja prijatelja da žive sa mnom. U dvoru bih napravio košarkaški teren, sobu s videoigramom, sobu s trampolinima i strunjačama te sobu za nogomet. Svaki bismo dan radili nešto drugo i nikada ne bi bilo dosadno. Imali bismo kuhara, čistačice i ostalo osoblje. Jeli bismo i radili samo ono što želimo. U vrtu bih sagradio veliki motocross-park i staze za skutere. Budući da jako volimo tenisice, uvijek bismo imali najnovije i najkvalitetnije modele. Nosili bismo samo markiranu odjeću, a naš bi nakit bio od najčišćeg zlata i s najskupljim dijamantima. Pravili bismo najbolje zabave. Kad bi nam se slušala glazba, pozvali bismo različite izvođače da dođu u dvorac i održe koncerte samo za nas i naše društvo. Kako bi to bilo foral!

Ivan Ruklić, 7. r., Schaffhausen

MOJA SESTRA

Moja sestra zove se Ivona. Ima 17 godina, a najviše voli izlaziti sa svojim prijateljicama. Nekad mi je simpatična i dobra, a nekad dosadna. Ona mene puno voli, a i ja volim nju. Nekad me tuče, nije baš uvijek dobra. Nekad se ponaša kao mala beba i izda tati sve što sam napravio, a meni to jako smeta. Ivona ima smeđu dugu kosu, smeđe oči, nosi naočale i visoka je. Kad sam ljut na nju, onda mi je ružna. Inače svi kažu da je lijepa. Najdraže jelo su joj šnicle. Najviše volim kod Ivone što se voli puno šaliti sa mnom i ostalim ukućanima.

Stipe Drinjak, 4. r., Biasca

Sara Grebenar, 3. r., Mendrisio

DAN U DVORCU TRAKOŠĆAN

Hm, kako bi izgledao moj dan u dvoru Trakošćan?
Moji dobermani Koko i Chanel probudili bi me u mojoj velikoj sobi.
Izabrala bih i odjenula neku lijepu haljinu pa se spustila u prizemlje
gdje bi me čekao doručak. Mogla bih birati što želim jesti – sve što mi
srce poželi.

Sunce bi bilo visoko na nebnu, a dan idealan za šetnju. Izašla bih van
i šetala uz jezero i šumom, u hladovini, dok bi ptice veselo cvrkutale.
Susrela bih se s Tomislavom, svojim najboljim prijateljem. Zajedno bis-
mo otišli na sladoled i dugo pričali. Kad bi se počelo mračiti, krenuli bis-
mo natrag prema dvoru.

Moji vjerni psi provodili bi dane u velikom dvorskem vrtu i uvijek bi se
nečim zabavljali. Za večeru bi mi glavni kuhar napravio sarmu jer je
jednostavno obožavam. Koko i Chanel bi večerali sa mnom. Nakon
večere još malo bih se zabavljala i gledala Netflix, a onda bih pošla
spavati.

Eva Samarin, 8. r., Zürich Friesenberg

IZVANZEMALJCI

Živio jednom jedan sretan bračni
par u jednoj lijepoj kući.

Jednoga dana žena je otišla u ku-
povinu. Između ostalog kupila je
i smrznuti grašak. Kad je došla
doma, paketić s graškom počeo se
sam otvarati. Začuđeno ga je po-
gledala i probala podignuti, ali nije
uspjela jer je odjednom postao jako
težak. Nije znala što se događa.

Napokon se sjetila nazvati MIB (Men
in Black). Nekoliko minuta kasnije
njihovi su tajni agenti pretražili cije-
lu kuću i na tavanu pronašli jednog
malog izvanzemaljca koji je upravo
jeo ukradeni grašak.

Od šoka, žena je pala u nesvijest.
Kad je došla k svijesti, na vratima je
ugledala ceduljicu na kojoj je pisalo:
Ukrali smo vam sav novac. Sve
je bilo isplanirano tako da vas
pokrademo.

Lp, MIB

P.S. Izvanzemaljac je bio robot,
koji smo u trgovini spakirali s
graškom.

Mateo Kos, 5. r., Horgen

MALA VILA LULA

Mala vila po imenu Lula uvijek
je bila usamljena. Voljela je čitati
knjige i često je išla šetati u šumu.
Jednoga dana Lula je u šumi vi-
djela veselog zeku koji je skakao
hop-hop. Zeko i Lula postali su
najbolji prijatelji. Lula više nije bila
usamljena jer se družila sa ze-
kom kojem je često naglas čitala
knjige.

Maria Obad, 1. r., Luzern

Lara Čorić, 5.r., Rheinfelden

BAKINA DELICIJA

Tin, Marko i Lovre gledali su no-
gometnu utakmicu u dnevnom
boravku bake Marije. Lovrin pas
Kiki ležao je na verandi. Hajduk je
vodio 2 : 0 protiv Osijeka.

Najedanput, Kiki je počeo režati.

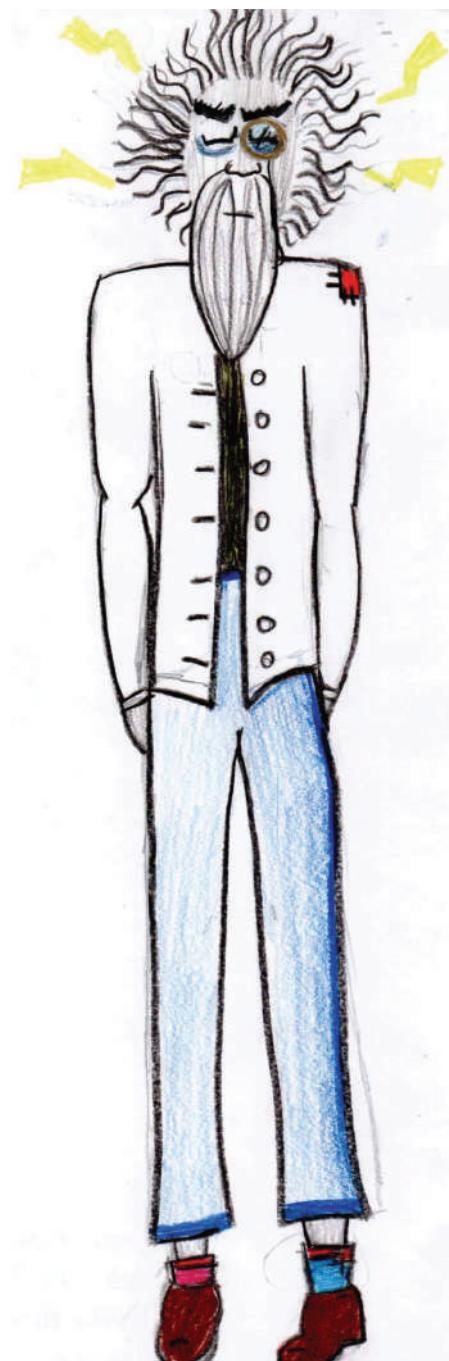
Tin, Marko i Lovre istrčali su na
verandu i ugledali lopova koji je
iz bakine konobe ukrao pršut. Kiki
je brzo ugrizao lopova za nogu i
tako spasio bakinu deliciju. Svi su
bili sretni.

Lovre Maffei, 3. r., Regensdorf

PRIČA O BALONIMA

U pondjeljak je lisica Lisa sa
šarenim balonima krenula u
šetnju. Na putu je srela ježa Boru.
Boro se obradovao balonima.
Lisa mu je darovala zeleni balon.
Boro je potrčao i nasmijao se od
sreće. Htio je još balona, a kada ih
je dobio, odletio je u visine. Boro
se uplašio, a Lisa mu je mahala
sa zemlje.

Katarina Marinović, 2. r., Brunnen

Michaela Plavšić, 7. r., Emmenbrücke Riffig

VILA AFDELKA I ČAROBNI NAPITAK

Davno, davno, prije mnogo godina, živjela je jedna sićušna vila koja je bila samo malo veća od planktona i mnogi je nisu mogli vidjeti. Zvala se Afdelka, a njezina je najveća želja bila narasti i biti kao i ostale vile, koje su joj se često rugale zbog njezine visine.

Tužna Afdelka za pomoć se obratila svojoj baki, najstarijoj mudroj vili. Kad joj se Afdelka povjerila i rekla što je muči, baka joj je ispričala priču o čarobnom napitku koji se nalazi na kraju duge. Rekla joj je da napitak mora pronaći i popiti kako bi narasla i bila kao i ostale vile. Dala joj je kartu na kojoj je ucrtan put koji vodi do kraja duge.

Afdelka je pošla na dalek put. Prošla je šume, brda i pustinju i napokon je ugledala dugu. Sva sretna odletjela je prema njoj, a kad joj se sasvim približila i gotovo ušla u nju, duga ju je odbacila. Iako potpuno tužna i razočarana zbog neuspjeha, Afdelka je ipak odlučila da neće odustati od svog sna da postane velikom.

Krenula je dalje tražiti pomoć i naišla na dobrog jednoroga Piksija, kojega je pitala kako može ući u dugu. Rekao je da joj on može pomoći i svojim rogom otvoriti dugu. Odletjeli su zajedno, došli do nje i približili se njezinom kraju. Pksi je otvorio kraj duge svojim rogom, a Afdelka se u strahu od ponovnog neuspjeha malo uplašila, ali je skupila svu svoju hrabrost i ušla u dugu u kojoj je pronašla čarobni napitak o kojem joj je baka pričala.

Presretna Afdelka napokon je popila napitak i postala velikom.

Došlo je vrijeme da se Afdelka vrati kući. Koliko god je bila sretna, u isto je vrijeme bila tužna jer se morala oprostiti od Piksija, kojeg je silno zavljela. Pomislila je da bi on mogao živjeti u njezinom vilinskom svijetu i upitala ga želi li postati njezinim kućnim ljubimcem. Pksi je oduševljeno pristao zbog čega se Afdelka silno obradovala. Osim što je narasla, u potrazi za čarobnim napitkom pronašla je i svog najboljeg prijatelja. Afdelka i Pksi uz pomoć su bakine karte odletjeli natrag u Afdelkin vilinski svijet.

Tamo su Piksija svi srdačno dočekali, a on i Afdelka bili su najbolji prijatelji zauvijek.

Karlo Bilješko, 3. r.,

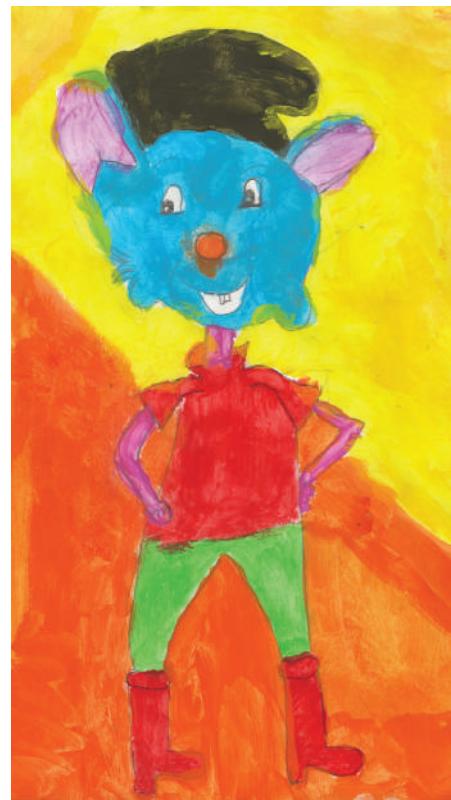
Debora Arman,

Frano Lovrinović,

Emili Kučinić,

Antonela Kesten,

Leoni Kesten, 4. r., Menziken

Adriana Butković, 3.r., Pfäffikon

Franjo Ćorković, 3.r., Horgen

SVJETLO U VODI

Jednom davno, u jednoj sasvim običnoj šumi igralo se petero djece – dva dječaka i tri djevojčice. Igrajući se, zašli su duboko u šumu i naišli na jednu kućicu koja je imala samo prozore. Znatiželjna djeca isprva su kućicu u čudu promatrала, a zatim u nju i ušla kroz jedan od prozora.

Nemalo su se iznenadili kad su shvatili da je kućica ulaz u začaranu šumu i da u njoj živi ružičasti pas jednorog s četiri uha koji je mogao pričati, i to na hrvatskom jeziku. Umjesto običnih stabala, šuma je bila preplena ogromnih veličanstvenih gljiva koje su sjajile u duginim bojama.

Djeca su se malo uplašila i htjela su se vratiti svojim kućama, ali na kućici više nije bilo prozora s unutarnje strane. Potpuno zbumjeni, nisu znali što učiniti i kako pronaći izlaz iz začarane šume.

Ružičasti pas ponudio im je svoju pomoć i ispričao priču o vodenom zmaju koji jedini može prekinuti čaroliju šume, ako mu se točno odgovori na zagonetku. Kako bi došli do vodenog zmaja, djeca su morala prijeći cijelu šumu koja je bila opasna i omamljivala ih. Zmaj je živio ispod usidrenog broda u moru koje se nalazio na kraju šume, a zvao se Svjetlo u vodi.

Kad su napokon stigli do Svjetla u vodi, on im je postavio pitanje: „Što je to? Ima naočale, a ne može vidjeti?“ Nakon malo razmišljanja, djeca su točno odgovorila – nos. Istog trena prestala je čarolija šume. Nestalo je zmaja, ogromnih opojnih gljiva i kućice s prozorima.

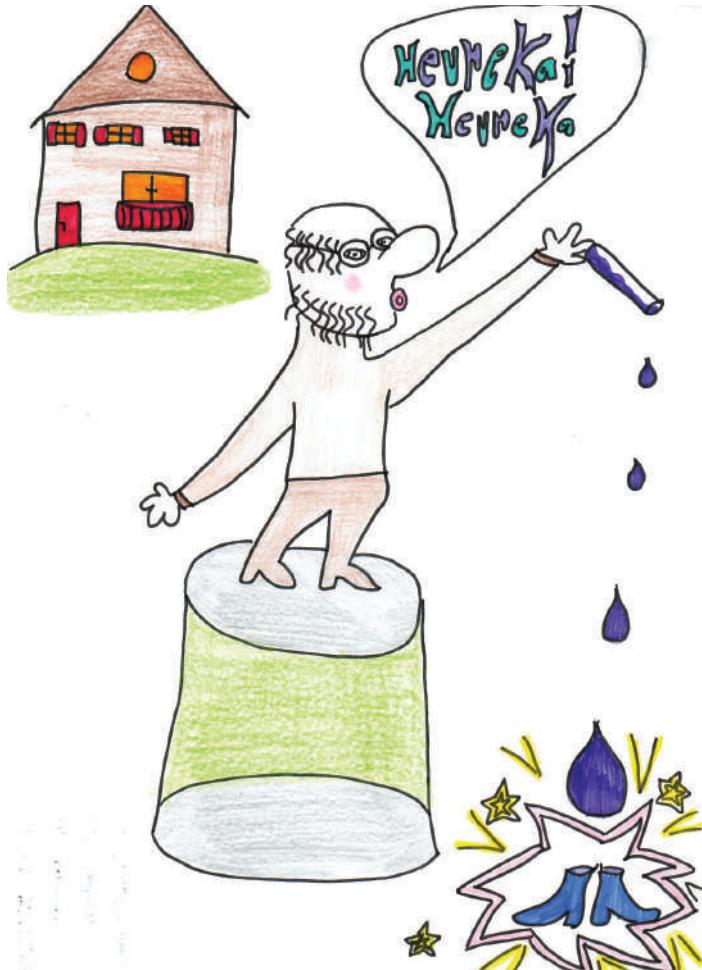
Djeca su se opet našla na istom mjestu u sasvim običnoj šumi u kojoj su se igrala i sretno su odjurila svojim kućama.

Veronika Grganović, Leonie Molnar, Oliver Petraš, Tea Stričan Quintas, 6. r., Zug

DA IMAM VREMPELOV

Bok! Zovem se Toni, imam 14 godina i živim u Bellinzoni u kantonu Ticino. Kad bih mogao putovati kroz vrijeme, otišao bih u '80. i '90. godine 20. stoljeća u Milano. Sigurno se pitate zašto bih išao u to vrijeme i to još u Milano... Smatram da je to vrijeme bilo najbolje za mlade ljude jer su živjeli slobodno, izražavajući se onako kako žele. Disali su revolucionistički zrak. U to vrijeme mlađi se dijele u puno različitih grupa kao što su darkeri, punkeri, paninari, rockabilly itd. Te grupe razlikovale su se po glazbi koju su slušale, odjeći i načinu razmišljanja. Među njima je bilo mržnje, ljubomore i natjecateljskoga duha, ali ipak svi su imali nešto zajedničko, a to je da su živjeli život punim plućima, smatrali ga lijepim, cijenili ga i zabavljali se na svoj način. Mislim da nije važno kojoj grupi pripadaš, već je važno biti sretan, izražavati se onako kako želiš i živjeti svaki dan kao da je posljednji.

Toni Turski, 8. r., Giubiasco

Carmen Wyss, 8.r., Liestal

Mateo Grgić, 6. r., Yverdon-les-Bains

Gabriel Karaula, 6.r., Kreuzlingen

Dora Lovrić, 1. r., Aarau

Samuel Brisar, 3. r., Kappeli

Igor Martić, 8. r., Aarau

Mia Čular, 4.r., Basel Wasgenring

MAČJI SVIJET

Bok, ja sam Maja. Želim vam ispričati kako sam postala to što jesam. Prije otprilike pet godina, dok sam spavala u svojoj maloj sobi na katu kuće, naglo me iz bezbrižnog sna probudio mijaukanje. Ustala sam i krenula tražiti odakle taj zvuk dolazi. Na kuhinjskom prozoru sjedila je velika bijela mačka koja me gledala ravno u oči i zvala svojim glasnim mijaukanjem. Pokušavala sam je umiriti različitim zvukovima, ali ona je skočila s prozora van i krenula prema obližnjoj šumi. Krenula sam za njom kako bih je umirila, ali u trenu kad sam već odustala i krenula kući, ta tajnovita životinja počela je još glasnije mijaukati kao da mi želi reći da moram krenuti za njom u šumu. Krenula sam za njom kao hipnotizirana.

Nekoliko minuta pratila sam tu prelijepu, bijelu mačku kroz šumu. Kod jedne ogromne tužne vrbe, maca se izgubila ispod grana koje su visjele sve do poda. Tražeći macu provlačila sam se kroz grane i odjednom sam ugledala neobično stablo vrbe koje je svjetlilo. Htjela sam ga dodirnuti, ali nisam uspjela i ruka mi je samo proletjela granama. Jako sam se uplašila i skočila tri koraka unatrag nevjerujući svojim očima. Odjednom je bijela maca provirila mjaučući s najniže grane svjetleće vrbe. Kao kroz neki san opet sam krenula za mačkom kroz to neobično stablo. Nakon nekoliko koraka izašla sam na jednu čistinu, a to je bio potpuno drugi svijet.

Zelena trava puna šarenih cvjetića prostrala se poput tepiha ispod mojih nogu. Prelijepa, bijela, velika mačka sjedila je na jednom panju nasred livade. Oko nje sjedilo je, ležalo i trčkaralo bezbroj mačaka svih mogućih boja, veličina i vrsta. Bila sam zadivljena tim prizorom. U trenutku u kojem je bijela mačka progovorila mojim ljudskim jezikom i rekla: "Majo, drago mi je što si ovdje!", skoro sam pala u nesvijest. Nekoliko trenutaka nisam shvaćala što se događa i morala sam se uštipnuti za obraze kako bih se uvjerila da ne sanjam. Bijela mačka opet je progovorila: „Majo, drago mi je što si došla ovdje. Trebamo tvoju pomoć jer si baš ti izabrana da spasi ovaj mačji svijet. Rođena si kao čovjek, ali tvoja duša je mačja. Ja se neću moći još dugo brinuti o našem svijetu. Već sam stara i umorna.“ Tek tada sam primijetila da bijela mačka zaista izgleda staro i bolesno dok se kruna na njenoj glavi svjetluca. Kruna?! Zar je ona kraljica mačaka? Ništa nisam shvaćala.

Zatim je nastavila: „Ove izgubljene duše povremeno trebaju pomoći, savjet, pažnju i jako puno ljubavi. U svojim snovima dolaze u ovaj svijet tražeći utjehu i radost, a ti u svojim snovima trebaš dolaziti ovamo i davati im podršku. Ti si moja nasljednica – nova kraljica mačjeg svijeta!“

I tako sam ja, nakon jednog intenzivnog i neobičnog uvođenja u moju novu životnu zadaću, postala to što jesam – šaptačica mačkama u mačjem svijetu.

Elena Bilobrk, 5. r., Emmenbrücke Riffig

Julia Jažo, 3.r., St. Gallen

Katarina Gašić, 4.r., Uzwil

Miriam Blažević, 6.r., Arbon

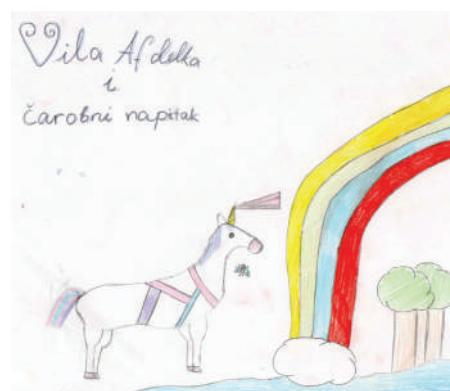
Katharina Klišanin, 3. r., Uster

Petra Bugarin, 5.r., Horgen

Mila Djordić, 1.r., Rapperswil

Debora Arman, 4.r. , Menziken

Filip Ijkić, 3. r., Ascona

Franko Garić, 4. r., Giubiasco

Melissa Boltižar, 7.r., Bushs (SG)

Lea Udovičić, 8. razred,Emmenbrücke Meierhöfli

Ana Radoš, Klara Radoš, Marta Radoš, Maria Matić, Antonio Matić, 3. - 7. r., Villars-sur-Glane

LJUBAV JE...

Brojni su utjecajni ljudi, književnici, filozofi i znanstvenici pokušali dati jednostavnu definiciju ljubavi. Premda su je svi na neki način osjetili, nisu u tome uspjeli. Tijekom Valentinova i mi smo se pitali „Što je to ljubav?“, a evo što su naši učenici odgovorili:

- „Ljubav je osjećaj.“ Niel von Arx, 5. r., Adliswil
- „Ljubav je kada se nekoga voli.“ Anja Zeba, 4. r., Balgach
- „Ljubav je najljepši osjećaj.“ Lucia Gojević, 7. r., Uzwil
- „Ljubav je slatka.“ Niko Pančiško, 4. r., Uzwil
- „Ljubav je najljepša.“ Lucija Bajušić, 4. r., Uzwil
- „Ljubav je obitelj.“ Lukas Gašić, 3. r., Uzwil
- „Ljubav je prijateljstvo.“ David Gašić, 5. r., Uzwil
- „Ljubav je kada volimo djecu.“ Sara Marčinković, 3. r., Balgach
- „Ljubav je lijepa.“ Emily von Arx, 2. r., Adliswil
- „Ljubav je ono što nema granica.“ Valerija Bajušić, 8. r., Uzwil
- „Ljubav je onaj kojeg volimo.“ Nika Petrović, 4. r., Balgach
- „Ljubav je ljubav.“ Katarina Gašić, 4. r., Uzwil

*Po razredu avion leti
i tajnu poruku nosi pa
se zaplete u nečijoj
kosiji.*

**Tin Kolumbić,
Kad se voli u školi**

Prva rič što sam je čuo Od matere Naučio Bila je 'rvatska

Vanja Radauš

MOJOJ HRVATSKOJ

Draga moja Hrvatska,
dragi moji branitelji,
za naš ste se narod
borili.
Ušli ste u veliku opasnost,
donijeli ste veliku odluku,
žrtvovali ste se za nas.
Brojne ste opasnosti prošli
i opet niste odustali.
Današnja Hrvatska ne bi bila
Hrvatska
da ste odustali,
ali niste
jer ste vjerovali u hrvatski narod,
jer ste vjerovali da ima nade
za bolju i slobodnu Hrvatsku.
Grad naš Vukovar
zove se Grad Heroj
jer se borio protiv nepravde.
Nitko od nas nije htio izgubiti
svou Hrvatsku.
Hvala vam na svemu što ste,
za ovu predivnu zemlju, Hrvatsku,
učinili.

Rebeka Babić, 6. r., St. Gallen

MOJ ZAVIČAJ SRĐEVIĆI

Svake godine odlazim u Bosnu i Hercegovinu u selo Srđeviće. Srđevići se nalaze blizu grada Livna. Iznad Srđevića planina je Komešnica, a kroz selo teku kanali Buškoga jezera. U Srđevićima bude najviše ljudi u vrijeme godišnjih odmora. Tijekom godine u Srđevićima nema gotovo nikoga jer se većina stanovnika preselila u Njemačku i Švicarsku. Ljudi koji žive u Srđevićima tijekom cijele godine užgajaju životinje i imaju puno farmi. Tamo je jako mirno i tiho. Volim to mjesto jer sam se tamo krstila i tamo su se rodili moji roditelji. U Srđevićima mi je jako lijepo i zato tamo rado putujem.

**Marina Vukadin, 4. r.,
Basel Wasgenring**

PRI DEDI I BAKI V ZAGORJU

Jako mi je lepo da dojdem v Zagorje. Baka i deda se zbudiju sred noći kaj se pozdravimo, dok dojdemo s puta. Vjutro, čim se zbudim, deda me čeka. Idem z njim v Varaždin, a on mi čokoladicu kupi.

Z bakom i dedom mi je lepo delati v vrtu. Dedu stalno nagovaram kaj mi da travu kosit. Posle ju morem zubačiti i kopati luknju za kompost. Fora mi je da deda z menom igra nogomet ili dok visim na lojtri, pod črešnjom. Z lese gledim traktore, kombajne, kamione, motore, policajce i vojsku dok prolaziju polek bakine i dedine hiže. Onda me baka zove na fine, friško pečene kiflice z Nutellom. Tak mi je super dok z bakom nagovorimo dedu kaj vužge kamina. Onda ga baka i ja zezamo kakšu mucastu piđamu ima. Super mi je igrati se z sto stvari štere baka i deda imaju po hiži. Vesel sam da dojde kum Danijel. On me vozi v tačkama po travi. Zabavno mi se igrati z susedom Ivanom, makar se negda pockckamo. Jako sem vesel da didemo na Dravu, na šemovečku branu glet virove i ribe. Jaaaako je čuda toga zakaj mi je lepo pri dedi i baki v Hrvatski. Najrajsi bi za stalno, z svojima ostal živeti z dedkom i bakom.

Juraj Ožinger, 2. r., Rapperswil

ADVENT U ZAGREBU

Tijekom božićnih praznika moja obitelj i ja bili smo u Zagrebu. Zbog toga sam bila posebno sretna jer je Zagreb moj najdraži hrvatski grad. Šetnje Zagrebom, miris toplih napitaka i mnoštvo različitih specijaliteta još mi uvijek stoje u sjećanju iako smo se već vratili u Švicarsku.

Tijekom adventa u Zagrebu je turistička ponuda raznovrsna. Na različitim lokacijama u gradu postavljene su adventske kućice. Tunel Grič svake je godine prelijepo okičen i osvijetljen divnim bojama. Iz hladnog Zagreba otišli smo u Tuheljske toplice gdje smo ostali tri dana. Išli smo na bazene i masaže.

Ovo su mi bili jedni od najljepših praznika u životu.

Gabriela Udovičić, 9. r., Emmenbrücke Meierhöfli

Ana Turkalj, 7.r., Schaffhausen

ŽIVOTI I OBIČAJI ŠOKACA IZ ROKOVACA

Šokci su hrvatska etnička skupina naseljena u Slavoniji, Srijemu, Baranji i Bačkoj, u granicama današnjih triju država Hrvatske, Mađarske i Srbije. Najveći dio Šokaca živi na prostoru istočne Slavonije i zapadnog Srijema (između Slavonskoga Broda, Đakova, Našica, Vinkovaca i Županje).

Kako potječem iz šokačkog zavičaja, Rokovaca, želja mi je upoznati vas sa životom i običajima rokovačkih Šokaca. Stoga sam odlučio razgovarati s jednim stanovnikom sela Rokovaca – Antunom Levakovićem.

Antun Levaković umirovljenik je, dugogodišnji i počasni predsjednik Kulturno-umjetničkog društva Slavko Janković Rokovci-Andrijaševci, zaljubljenik u Slavoniju i čuvar Šokadije. Rođen je 14.10.1943. u Rokovcima, kao šesto od sedmoro djece, u obitelji rokovačkih Šokaca Janje i Tome. Čitav život proveo je uz tradiciju i običaje Šokaca. U svom braku s rokovačkom djevojkom Matijom (Macom) ima troje djece. Antun i Matija dugogodišnji su članovi mjesnog KUD-a od 1973. godine. Antun je dugo godina bio predsjednikom KUD-a, a danas je umirovljenik koji s ponosom gleda na plodove svoga rada u obitelji – svoju djecu. Kći Bernardica samouka je slikarica Šokadije i slavonskih motiva. Sin Kazimir poznati je pučki pjesnik koji je izdao tri zbirke pjesama. Dvoje od deset unuka i dalje žive Šokadiju i aktivni su članovi KUD-a i kulturnih manifestacija Slavonije.

1. Koliko ste godina vodili KUD Slavko Janković Rokovci-Andrijaševci?

Kako bi se reklo, puno godina sam bio uključen u KUD zajedno sa svojom suprugom Macom. Ona je kuvala i pekla kolače kad god je to trebalo.

2. Otkada ste uključeni u tradicijski život Rokovaca?

Od rođenja. Eto, ondak se jedino tako i živjelo – u tradiciji.

3. Kako biste opisali svoj život i rad?

Dug niz godina bio sam zaposlen u Đuri Salaju. To je bila tekstilna industrija i ja izučen šnajder. Uz svoj posao, slobodno vreme bio sam okupiran obavezama u KUD-u.

4. Čime se sada bavite kad ste u mirovini?

Sad, eto, u mirovini dani sporo teku. Prije tri godine preminula je moja Maca pa, eto, šetam, gledam TV i pokrpam ili sašijem kad djeca i unuci što trebaju. Prolaze dani, eto, sjećam se prošlih vremena.

5. Čime se bavila vaša pokojna supruga?

Moja Maca dug je niz godina bila poznata kuvarica i pekla kolače po selima naše Slavonije za svatove. Tko god ju je zvao, svuda je išla. Oženili smo se 1967. i ona se nosila šokački. Bila je aktivna folkloristica, spremala se za Vinkovačke jeseni, za mise zahvalnice i eto, svuda kuda je KUD išao, išla je i ona sa mnom.

6. S kime ste suradivali tijekom godina aktivnog vodstva KUD-a?

Bilo je tu raznoraznih KUD-ova i međusobnih posjeta, gostovanja. Putovalo se svuda, a najviše suradnje bi se događalo tijekom Vinkovačkih jeseni.

7. Što Vam je najveći uspjeh?

Naša djeca, naših deset unuka, KUD, koji i danas živi, jedan je od najaktivnijih u ovim krajevima. Bilo bi mi žao da nije tako.

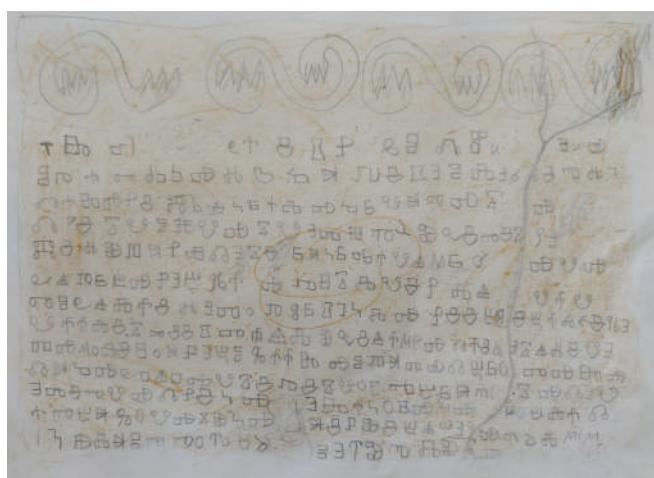
8. Što je s Vašom ostavštinom?

Eto, moj sin je danas sa svojom obitelji aktivan član KUD-a, uz to piše poeziju, svira u KUD-u, radi u policiji. Snaša iz Bapske prihvatile je našu tradiciju i aktivna je folkloristica. Unuci, eto, svi su jedan dio života bili uključeni u život KUD-a. Moji nasljednici, moj sin Kazimir i unuk Hrvoje su moja ostavština.

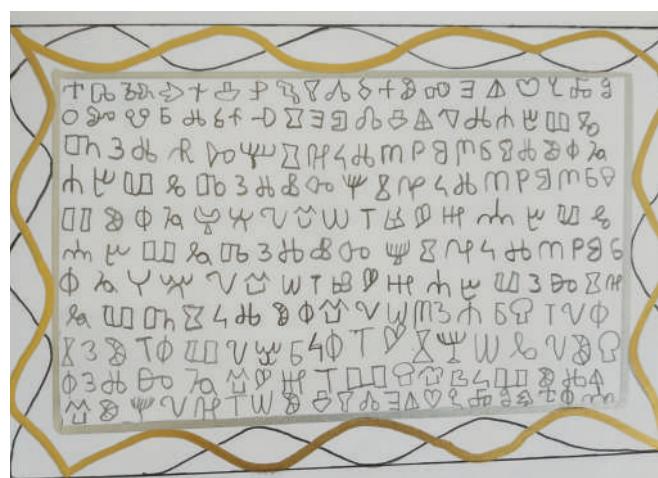
9. Ima li nešto za čim žalite?

Za prošlosti, kako se nekad živilo. Ja i moja Maca imali smo troje djece pa je uvijek kuća bila puna, pivalo se, šalilo, živilo se, eto, kako bi se reklo, punim plućima. Običaji se danas baš i ne drže i to mi je žao.

Luka Levaković, 9. r., Basel Brunnmatt

Maksim Lav Malenica, 4.r., Münchenbuchsee

Marina Filipovic, 6.r., Bern

MOJ IZLET U ZAGREB

Na početku ove školske godine, u mjesecu rujnu, išli smo s učiteljicama Anom i Jelenom te djecom i roditeljima iz hrvatske škole u Ticinu na izlet u Hrvatsku posjetiti glavni grad Zagreb.

Mi iz Locarna i okolnih mjesta našli smo se na parkingu Fevija u Locarnu. Mene, mamu i sekuna tata je dopratio, pričekao bus s nama i pozdravio se.

U busu sam sjedila sama i čekala da dođemo do Coldrerija jer tamo blizu stanuju moje prijateljice Tea, Marija i Sara. Nakon što su mi se pridružile, bile smo nerazdvojne cijelim putem. Bilo nam je jako zabavno u busu, pričale smo i zezale se cijelu noć... Rano ujutro stigli smo u Zagreb i odmah se prijavili u hostel da se odmorimo od dugoga puta. Hostel nam se nije odmah svudio, ali to nam nije ni bilo važno. Samo je društvo bilo važno! Kad smo se odmorili, ručali smo i okupili se ispred hostela te čekali Jozefinu koja nas je vodila u razgledavanje grada, pokazivala nam znamenitosti, pričala nam zanimljive priče o Gornjem gradu, katedrali, crkvi sv. Marka ispred koje smo se svi slikali, Kamenitim vratima, Krvavom mostu itd. Bili smo umorni, ali svudio nam se Zagreb, osobito Gornji grad. Vozili smo se najkraćom uspinjačom na cijelom svijetu. Nakon razgledavanja išla sam s prijateljicama na palačinke i same smo razgledavale centar grada. Okupili smo se na Trgu bana Josipa Jelačića i vratili se u hostel na večeru. Večerali smo, spremili se i otišli u kupovinu u Arena centar potrošiti malo tatine plaće. Sljedećeg dana išli smo u Ogulin posjetiti Ivaninu kuću bajke. Jako nam se svijela, osobito gornji kat jer smo tamo imali radionicu o bajkama. Na donjem katu gledali smo crtice o pričama Ivane Brlić-Mažuranić i o njezinu životu, sjedili smo na neobičnim klupama, razgovarali s ogledalom koje je zapravo predstavljalo šumsko biće Bjesomara. Na donjem katu zidovi doslovno imaju oči i kako hodaš, čini se da te stalno netko prati. U hotelu Frankopan koji je nazvan po poznatoj hrvatskoj plemičkoj obitelji ručali smo i odmorili se. Kad smo napunili trbuhe, prošetali smo Ogulinom i saznali da se baš toga dana obilježava Dan grada Ogulina. Vidjeli smo i Đulin ponor u koji se prema legendi bacila djevojka zbog nesretne ljubavi. Navečer smo išli u kazalište za mlade koje se zove „Žar ptica“. Gledali smo predstavu za mlade „Dnevnik Pauline P.“ i umirali od smijeha. Večer smo proveli u šetnji gradom već pomalo tužni što se sutradan moramo vratiti u Švicarsku. Došla je ta posljednja noć pa jutro kad smo sjeli u bus spremni za povratak. Imali smo sreću i, prije nego što smo krenuli kući, posjetili Dinamov stadion u Maksimiru. Koračali smo onuda kuda su koračali Luka Modrić i mnogi drugi igrači, posjetili smo njihov hotel, salu za konferencije, dvoranu s trofejima i sam stadion. Svidjelo mi se, ali svejedno, ipak navijam za Hajduk. Sjeli smo ponovo u bus i zaputili se kući. Proveli smo 11 sati u busu, ali u dobrom društvu ništa nije teško. Lijepo nam je bilo bez obzira na umor. Nadam se da ćemo ubrzo opet ići u Hrvatsku, istraživati neki drugi grad i šetati njegovim ulicama.

Lorena Kuliš, 8. r., Ascona

Karmen Matičević, 4.r., Basel Brunnmatt

Alessia Barać 3.r., Birr

PISMO ZA SVU DJECU SVIJETA

Ne želim da djeca izgube svoju kuću i roditelje te da moraju ići u rat. Želim da djeca imaju obitelj, krov nad glavom i sigurno sklonište. Želim da imaju hranu, vodu, svoja prava i da im bude dobro u životu.

**Anabella Kožar Schenck,
4. r., Ženeva**

MOJ ZAVIČAJ OFTRINGEN

Živim u Oftringenu. Oftringen je mjesto koje se nalazi u kantonu Aargau u Švicarskoj. Blizu crkve nalazi se škola. Oftringen ima i knjižnicu, puno autobusnih stanica, tvornica, stambenih zgrada i lijepo uređenih kuća. Moja obitelj i ja živimo u jednom stanu. Ispred naše zgrade nalazi se jedan autosalon u kojem se prodaju automobile. Blizu je i benzinska stanica. U Oftringenu ljudi rade, mala djeca se igraju oko zgrada, a velika djeca idu u školu. Jako volim Oftringen jer su u njemu sve moje prijateljice.

Lea Pražak, 3. r., Oftringen

Ana Papić, 1.r., Regensdorf

PISMO ZA SVU DJECU SVIJETA

Draga djeco,
ne želim da doživite rat i nastrandate.
Ne želim da budete bolesni.
Želim da imate vlastiti dom, dobre ocjene i da vam bude lako u školi.
Želim da nema svađe u vašim obiteljima i da vam obitelj bude zdrava.
Želim da imate dovoljno novca i da nemate briga.
Želim vam puno prijatelja i lijep život.

Ana Radoš, 5. r., Villars-sur-Glare

BJELOVAR

Čist i lijep.
Šetati, kuhati, pričati.
Tamo živi moja prabaka.
Obitelj.

Mia Lovrić, 7. r., Aarau

POŽEGA

Ravna i lijepa.
Igrati se, trenirati, odmarati.
Požega je u Slavoniji.
Ravnica.

Ante Lovrić, 5. r., Aarau

VUKOVAR

Vukovar je baš lijep grad,
grad s velikom pričom.
Tako je žalosno što se
dogodio rat u Vukovaru.
Ali upravo je taj rat učinio Vuk-
ovar posebnim gradom.

Valentina Knežević, 6. r.,
Langenthal

Elena Pavić, 8. r., Massagno

Lorena Drinjak, 5. r., Biasca

LJETOVANJE U HRVATSKOJ

Prošlo je ljeto bilo nezaboravno jer je moja najbolja prijateljica Vanessa ljetovala s nama. Prvi tjedan provele smo u Zlataru. Tamo smo se po cijele dane „ubijale“ palačinkama i pripremale naše noktiće za more. Kod bake i djeda često smo roštiljali u vinogradu što mi je bilo jako dragoo jer je Vanessa imala priliku upoznati i uživati u zagorskim vinogradima.

Drugi tjedan otišle smo na more u Dramalj. Dane smo provodile na plaži uživajući u čistom moru i sunčanju te smo doobile i lijepu boju. Navečer smo često znale skoknuti u Crikvenicu na sladoled. Svake godine tamo upoznajemo nove prijatelje, iako su često „prečudni“ da bismo se nastavili viđati i družiti s njima. Za mene nema ništa ljepše od slušanja glazbe i gledanja u more i to još s osobom koja ti puno znači. Vanessa je zatim nekoliko dana provela sa svojom obitelji, a po njezinom povratku nastavile smo naše zajedničko putovanje prema Splitu. U Splitu smo doživjele najveće valove koje smo ikada vidjele. Bilo je toliko vruće pa smo malo i izgorjele na suncu, ali Split je toga bio vrijedan. Svaku večer izlazile smo van, šetale i upoznavale grad. Uz najveće valove, još su dva neobična događaja obilježila naš boravak u Splitu. Srećom, iako podosta opasni, oba su sretno završila. Prvi je bio kada mi je ogroman skakavac skočio na glavu. Od straha, panike i neugodnosti nisam znala što bih pa sam tresnula glavom. Vjerojatno se i jadni skakavac prestrašio jer je brzo i sam odskočio i nije mi se zapleo u kosu. Drugu večer, dok smo šetale gradom, čule smo strašnu eksploziju. Bile su to boce plina koje su eksplodirale u jednom restoranu u centru grada. Ljudi su u strahu bježali prevrćući stolove i stolice, ali opet srećom, nitko nije nastradao.

Svemu lijepom jednom dođe kraj pa se i naš rastanak brzo približio. Vanessa se opet pridružila svojima, a ja sam zadnji tjedan ponovno otišla kod svojih dragih bake i djeda u Zlatar i provela mnogo vremena s njima i sa svojim dragim sestričnama.

I ovo ljetovanje u Hrvatskoj bilo je, kao uostalom i uvijek, za pamćenje.

Lea Turalija, 9. r., Nussbaumen

Elena Šoprek, 3.r., Wohlen

BOŽIĆNI BLAGDANI

Božićne blagdane provela sam s obitelji u Šibeniku. Sve je bilo uobičajeno. Dobila sam željene darove, pjevala božićne pjesme, jela sarmu, svoje omiljeno jelo, veselila se i smijala.

Ugođaj nije bio tipično zimski, dapače, vrijeme je bilo sunčano i toplo. S obzirom na to da je Božić obiteljski blagdan, nisam imala priliku upoznati nove prijatelje – to će morati pričekati do ljeta. Nažalost, blagdani uvijek prebrzo prođu, iako bih željela da traju puno dulje. Najviše od svega htjela bih provoditi vrijeme na klizalištu jer obožavam klizanje. Nimalo se ne radujem početku nastave, a školski odmori jedino su čemu se veselim kad dođem u školu.

Nina Mikulić, 6. r., Horgen

Gdje god da ideš, bez obzira na vrijeme, uvijek sa sobom ponesi malo sunca.

Anthony D'Angelo

Viola Aranđelović, 4.r., Spreitenbach

BOŽIĆ U MOJOJ OBITELJI

U mojoj obitelji svi zajedno kitimo božićno drvce: sestra, ja, mali brat i roditelji. Kitimo ga već 8. prosinca. Kad se pripremamo za Božić, ispečemo puno vrsta kolača. Najčešće mami pomažemo sestra, ja i brat. Moji najdraži kolači su čupavci, ružice i božićni keksi. Za Božić se ne pripremamo samo tako što pečemo kolače i kitimo bor nego tako što pokušavamo biti još bolji i obradovati one koje volimo znakovima pažnje i darovima. Ja sam darivala prijatelje i svoju obitelj. Najdraži dar koji sam ikad dobila za Božić bile su klizaljke. Na Badnju večer svi zajedno idemo na polnoćku i čestitamo jedni drugima. Darove otvaramo na božićno jutro čim se probudimo, a nakon toga pomažemo mami jer ako nismo taj dan u gostima, dolaze nama gosti. Ako ne čekamo Božić u svojoj kući u Laganu, idemo u Basel kod rođaka. Što nas je više, to je veseliće! Jedemo svi zajedno, najčešće sarmu, meso i krumpire ili punjene paprike. Ako imamo vremena nakon ručka, svi zajedno odemo na klizanje. Božić je moj najdraži blagdan jer tada vidim rođake koje ne viđam često, najedem se izvrsnih jela, posvuda su ukrasi, a i nema škole.

Elena Pavić, 8. r., Massagno

Ana Marija Šišić, 3.r., Rothrist

BOŽIĆ U MOJOJ OBITELJI

Ove smo godine moja sestra Michelle, ja, mama i tata na Badnji dan, 24. prosinca, krenuli za Luzern gdje žive moji tetka, tetak i rođaci. Već u 20.00 sati otvorili smo darove! Dobila sam šminku, parfem, haljinu i bila sam jako sretna. Na božićni ručak došli su roditelji mog tetka i svi smo zajedno jeli i družili se. Dan nakon Božića išla sam kod rođaka. Igrali smo neku igru na PlayStationu u kojoj je cilj ubiti protivnika. Rođak me pobijedio 9 : 0! Nakon toga vratili smo se kući i otvarali smo darove koji su nas dočekali ispod našeg bora. Mami sam poklonila kremu i parfem. Novu godinu dočekali smo kod kuće, jeli smo, pričali i slavili. Svidjeli su mi se ovi zimski praznici, ali iskreno, jedva čekam ljetne!

Iliana Jeleč, 5. r., Mendrisio

BOŽIĆ U AFRICI

Ponedjeljak je, 23. prosinca. Paul se priprema za put u Afriku. Vani je -1 stupanj. Paulov avion polazi u 8 sati. Oko 5 sati Paul s obitelji kreće prema zračnoj luci Zürich. Kad su se prijavljivali za let, shvatili su da moraju pokazati rodne listove koje nisu imali kod sebe. Paul i tata jure taksijem u stan. Jedva stižu na vrijeme. Check-in je otvoren još 10 minuta. Predaju prtljagu i jure na avion. Doznaju da će let za Dubai kasniti...

Let za Dubai traje 8 sati. Paul želi gledati filmove, ali mu roditelji to ne dopuštaju. Kažu da mora spavati. Paul se pravi da spava. Čeka da i roditelji zaspu. Kad se uvjerio da spavaju, nastavlja gledati filmove cijelim putem do Dubajima. U Dubaju presjedaju na avion za Kaapstad, glavni grad južne Afrike. Čim su sletjeli, Paul i njegova obitelj iznajmljuju auto pomoću usluge rent a car. Jako je vruće, pravo ljetno vrijeme. Kad su dobili auto, kreću u potragu za smještajem. Avion je kasnio pa je već večer. Smještaj ne pronalaze odmah jer je pristup kući skriven. Kuća je ograđena visokom ogradom, a ulazna su vrata zaključana. To nikako ne izgleda dobro!

Nakon ulaska slijedi raspakiravanje i razgledanje soba. Glad je velika. Božić je i već je 21 sat. Kamo će sada? Svi zajedno kreću u potragu za restoranom. Sve je mrtvo... na cesti nema nikoga.

ODJEDNOM, na kraju avenije, jedan poznati znak. Veliko žuto „M“. Paul se obraduje i uzbudeno uzvikne: „Pogledajte, McDonald's!!!“. Budući da ne pronalaze ništa bolje, a strah ih je da i taj restoran ne zatvore, odlučuju tamo otići na božićnu večeru. Paulu se to jako sviđa. Za njega je to poseban doživljaj.

Neka putovanja ostavljaju nezaboravne uspomene.

Luka Weiss, 7. r., Schaffhausen

PROLJEĆE

Volim proljeće jer se mogu dugo igrati vani.

U proljeće ima puno cvijeća i cvjetnih pupnjaka na drveću.

Dan je uвijek lijep.

U proljeće volim raditi vijence od cvijeća.

Mia Hrsto, 4. r., Bern

Gabriela Sučić, 3.r., Horgen

VOLIM PROLJEĆE

Cvijeće raste,
svijet je prepun boja,
toplje je,
dani su duži,
dolazi ljeto,
bit će Uskrs.

Giulia Čorić, 6. r., Thun

Roko Debogović, 2. r., Vevey

BOŽIĆNI BLAGDANI U DALMACIJI

Blagdane sam provela s obitelji u blizini Makarske. Na Badnjak smo išli u crkvu. Za vrijeme mise pjevali smo božićne pjesme. Na Božić sam dobila nove slušalice koje sam željela.

Za vrijeme blagdana jeli smo domaće specijalitete, iako najviše od svega volim pomfrit.

Bilo je jako zabavno i lijepo opet vidjeti obitelj. Skupa smo išli na izlete jer je bilo lijepo vrijeme. U selu u kojem smo bili ima jako malo ljudi. Najljepše mi je bilo posljednji dan, kada smo još jednom otišli na brdo Pod i tamo pržili kobasice i pečenici te pekli palačinke.

Nažalost, blagdani su brzo prošli. Željela bih opet „ići u drva“ i na brdo jer je to baš fora.

Ni u jednom trenutku nisam pomislila na nastavu. Točnije, uživala sam bez nje.

Ipak, radujem se što ću ponovno vidjeti svoje prijatelje i zaželjeti im svima sve najljepše u novoj godini.

Anja Huwiler, 8. r., Wohlen

Jakov Račić, 4.r., Optikon

BOŽIĆ U NAJDRAŽOJ LICI

Svaki se put jako veselim kad idem u Liku jer mi je тамо најљепше. Особито је lijepo zimi i to u vrijeme božićnih blagdana kad obično ima i snijega. Liku je predivna u svako godišnje doba, a Plitvička jezera najbolji su dokaz toga. Ove sam godine provela blagdane s obitelji i rođinom u Smiljanu i Gospicu. Jedva sam čekala susret s bakom, bratićima, sestričnama i njihovim roditeljima. Bratić Borna nasmijavao me svaki dan, a jedan događaj s klizanja ostao mi je u posebnom sjećanju.

Naravno, tih dana uživali smo i u domaćoj hrani, a najviše u pečenki, mom omiljenom jelu. Za Božić sam dobila i željeni dar, knjigu o Luki Modriću. Vrijeme je bilo lijepo, ali prohладно.

Kao i uvijek, blagdani su prošli jako brzo, a tako bih htjela da traju malo dulje. Osim Like, rado bih sljedeće godine posjetila i adventski sajam u Zagrebu. Nadam se da će mi roditelji ispuniti tu želju.

Ipak, nakon povratka u Švicarsku, veselila sam se početku nastave i susreću s prijateljicama, s nadom da ću uskoro opet posjetiti svoju Liku.

Marija Starčević, 9. r., Chur

VLAK U SNIJEGU

Jednog ponedjeljka nisam moglaći u školu jer sam bila bolesna. Mama je nazvala učiteljicu i pitala je što će taj dan raditi u školi. Učiteljica je rekla da će gledati dječji film „Vlak u snijegu“. Pogledala sam film kod kuće i bio mi je jako zanimljiv.

Film govori o djeci jedne seoske škole iz Velikog Sela. Djeca iz razreda osnovala su zadrugu „Sloga“. Glavni su likovi Ljuban, Draga i Pero. Djeca su otišla na izlet u Zagreb. Posjetili su zoološki vrt i veselili se, a onda je stigla poruka da se učitelj razbolio i završio u bolnici.

Djeca su se morala sama vratiti kući. Učitelj je napisao pismo Ljubanu, domaćinu zadruge, da ga zamijeni. U vlaku je došlo do svađe i zadruga se podijelila u dvije skupine. Vođa zadruge „Sloga“ ostao je Ljuban, a drugu grupu vodio je Pero.

Snijeg je padao sve jače i jače. Napadalo je puno snijega i vlak je zapeo u snijegu. Dječaci iz Perine skupine počeli su se vraćati k Ljubanu. Vlak je stajao i nije mogao dalje. Djeca su shvatila da samo zajedničkim snagama mogu pobijediti snijeg i spasiti se. Svi su se pomirili i zajedno iskopali vlak iz snijega. Sretni i raspjevani vratili su se u svoje selo.

Matea Gmür, 2. r., Rapperswil

ZAŠTO VOLIMO BOŽIĆ?

Učiteljica nas je pitala zašto volimo Božić. Prvo na što smo pomisile, iskreno, bili su darovi. Ali Božić nisu samo darovi. Božić je dan Isusovog rođenja i mi ga jako volimo. Volimo i kad pada snijeg i kad su praznici. Jako se radujemo Božiću koji ćemo provesti s obiteljima i prijateljima.

*Maja Šimić, 5. r. i
Katarina Bubnjar, 7. r., Arbon*

ZIMA BEZ SNIJEGA

Sjećam se da sam kao mala obožavala zimu. Uvijek bi palo tako puno snijega. Igrala bih se s ostalom djecom u snijegu, pravili bismo snjegovića ili se grudali. Na kraju dana bili bismo mokri, ali veseli i ispunjeni.

Ove zime za Božić nije bilo nimalo snijega. U školi smo učili da je to zbog klimatskih promjena. Životinje na Sjevernom polu uskoro neće moći preživjeti jer se led sve više topi. U 2040. godini led će se vjerojatno potpuno otopiti i životinje će izgubiti svoj dom. Zato moramo biti pažljivi i čuvati prirodu. Ne smijemo kupovati tako puno plastičnih vrećica, bacati smeće na pod ili ispuštati štetne tvari u vodu i zrak. Jedino tako možemo spasiti naš planet!

Mia Jemrić, 5. r., Uetikon am See

USKRSNI OBIČAJI

Na Cvjetnicu mama probudi moju sestru i mene pa se svi umijemo u cvijeću. Sljedećih dana skupljamo cvijeće jer mi bojimo jaja na prirodan način.

Veliki petak, dan Isusove muke i smrti na križu, dan je posta kada jedemo ribu. Na Uskrs moj tata na ranoj, jutarnjoj misi posveti naše jelo koje smo prethodno spremili u košaru. Bude tu kolača, šunke, luka i, naravno, pisanica. Kada dođe kući, svi zajedno u dnevnom boravku jedemo blagoslovljeno jelo. Poslije još i provjerimo tko ima najbolje jaje. Navečer dođu naši susjedi pa jedni drugima čestitamo i zajedno slavimo Uskrs.

Stjepan Pranjić, 8. r., Uster

PROLJEĆE

Priroda se budi, raj za oči, nos i uši. Gledam kroz prozor i vidim kako se snijeg polako topi, a nježno cvijeće probija se iz zemlje. Prve proljetnice podižu glavice prema suncu, najviše visibabe, zvončići, ljubičice.

Vani je sve toplije i djeca izlaze van na igru. Volim gledati ptice kako hrane svoje male ptice i slušati njihovo glasno cvrkutanje. Volim zvukove i mirise proljeća u zraku.

Svuda započinje novi život. Posebno se radujem proljeću zbog Uskrsa i mog rođendana. Volim Uskrs zbog druženja s obitelji, odlaska u crkvu, bojenja jaja, tucanja jajima s prijateljima. Rođendan volim zbog toga što sam jednu godinu starija i tada dobijem mnogo lijepih darova.

Zbog svih lijepih događaja jako volim proljeće.

Franciska Lovrić, 4. r., Pfäffikon

Giulia Coric, 6.r., Thun (1)

VESELIMO SE USKRSU...

Uskrs je najveći kršćanski blagdan. Slavimo ga u proljeće. Ove godine proslavit ću ga kod kuće s obitelji jer u domovinu ne možemo otici zbog koronavirusa, a i roditelji moraju raditi.

Na Cvjetnicu se uvijek umivamo u cvijeću i nosimo grančice na blagoslov u crkvu.

Na Veliki petak postit ćemo jer je to spomandan Isusove muke i smrti.

Na Veliku subotu moja sestra Petra i ja bojiti ćemo jaja, pomagati mami ispeći uskrsni kruh, pripremat ćemo košaricu za blagoslov hrane, a ostat će sigurno malo vremena i za igru.

U našoj košarici obično budu kulen, kobasica, sir, obojena jaja, Petrina i moja omiljena salama, kruh, mladi luk i sol. Naravno, stavimo i nešto slatko, kao što su Kinder Surprise i čokoladni zec, da se nas dvije malo zasladimo. Blagoslovljena hrana jede se na uskrsno jutro, ali mi jedemo u podne, poslije svete mise.

Od svih uskrsnih običaja najdraži mi je bojenje jaja. Tome se najviše veselim.

Ana Marinović, 5. r., Spreitenbach

...

Veselim se Usksru koji ću proslaviti s obitelji u Švicarskoj. Nažalost, nećemo biti u domovini jer su granice zatvorene.

Na Cvjetnicu se umivamo u cvijeću, a na Veliki petak jedemo ribu zbog posta. Sviđa mi se priprema košarice s hranom za blagoslov u koju se stavljujaju jaja, sir, kulen, kruh... i naravno, svatko još nadoda nešto po svojoj želji.

Željela bih s obitelji otici na uskrsnu misu, ali nažalost to ove godine nije moguće. Poslije mise jedemo blagoslovljenu hranu i tucamo se obojenim jajima.

Ilenia Lubina, 7. r., Spreitenbach

...

Uskrs uvijek slavimo u proljeće. Budući da se ne smije putovati, proslava će biti kod kuće s obitelji.

Veliki tjedan počinje Cvjetnicom. Na taj se dan umivamo u cvijeću i nosimo grančice u crkvu na blagoslov. Na Veliki petak je post i nemirs pa se obično jede riba i krumpir.

Na Veliku subotu boje se pisanice, peku kolači i priprema košarica za blagoslov u kojoj se obično nalaze uskrsni kruh, kuhanja jaja, kulen, mladi luk, sir i sol.

U našoj se obitelji posvećena hrana jede za doručak na uskrsno jutro. Jako nam se sviđa ovaj običaj jer je ta hrana uvijek posebno ukusna i svi smo zajedno okupljeni oko stola.

Najviše volimo kad svi zajedno nešto radimo i zato se veselimo natjecanju u tucanju obojenim jajima.

Mateo Erceg, 5. r. i Daniel Erceg, 7. r., Spreitenbach

Tea Stričan Quintas, 6.r., Zug

Emily von Arx, 2.r., Adliswil

Vanesa Horvat, 6.r., Bülach

SPORTSKI PRAZNICI

Sportske praznike provela sam jako veselo. S roditeljima, bratom, sestrom i priateljima bila sam u Austriji. Tamo je jako lijepo. Svaki dan imali smo školu skijanja, dva sata prijepodne i dva sata poslijepodne. Učitelj skijanja vodio nas je po različitim i zanimljivim stazama. Vodio nas je u Vještičinu šumu, ali to nije bila strašna šuma.

Tamo nije bilo vještica, bilo je super, igrali smo se i zabavljali. Nakon škole skijanja igrala sam se s priateljima. Grudali smo se, sanjkali, smijali i veselili.

Osjećala sam se jako dobro, ali sve što je lijepo kratko traje. Osvanuo je petak, posljednji dan naših praznika. Učitelj skijanja organizirao je skijašku utrku.

Trudila sam se biti što boljom i osvojila sam treće mjesto. Bila sam jako ponosna na svoju medalju oko vrata. Uvijek ću se sjećati svog lijepog zimovanja.

Ana Bešlić, 4. r., Kreuzlingen

Noa Komarić, 3.r., Winterthur

U PROLJEĆE...

Zrak je čist i više nije hladno. Sve cvjeta i vidi se divna priroda, a to mi se jako svida. Žao mi je što više nema snijega, ali me veseli što je uskoro Uskrs.

Maksim Lav Malenica, 4. r., Münchenbuchsee

PROLJEĆE

Cvijeće

Cvijeće i drvo

Drvo

Drvo i ptice

Cvijeće

Cvijeće i ptice

Cvijeće i drvo i ptice

Proljeće

Antonela Valčić, 7. r., Dietikon

MOJI BLAGDANI

Božićni i novogodišnji blagdani najljepši su mi dani u godini i nestrpljivo ih iščekujem. Božić sam ove godine dočekala u Bosni, domovini mog tate, u društvu prijatelja i obitelji. Slušala sam vesele božićne pjesme i dobila darove baš kakve sam željela.

Dan prije Božića, Badnjak, bio mi je jako lijep. Tata me odveo u Đakovo na girice koje obožavam. Puno smo se smijali i veselili. Mogli smo dugo ostati vani jer je bilo neobično toplo za to doba godine.

Posjetili smo i božićni sajam u Zagrebu. Posebno mi je ostao u sjećanju lijepo ukrašen grad. Sve je sjalo, a meni se posebno svidjela kućica ukrašena na temu Orašara. Zasladila sam se slatkim fritulama koje su bile jako ukusne. Kad zatvorim oči mogu u ustima osjetiti njihov okus. Nažalost, blagdani su prebrzo prošli.

Htjela bih da su duže trajali i da sam mogla posjetiti muzeje koje jako volim. Godina mi je jako lijepo započela i željela bih da svima bude sretna i vesela.

Polina Pavic-Olenina, 8. r., Opfikon

PROLJEĆE

Volim proljeće jer je lijepo vrijeme te ima puno cvjeća.

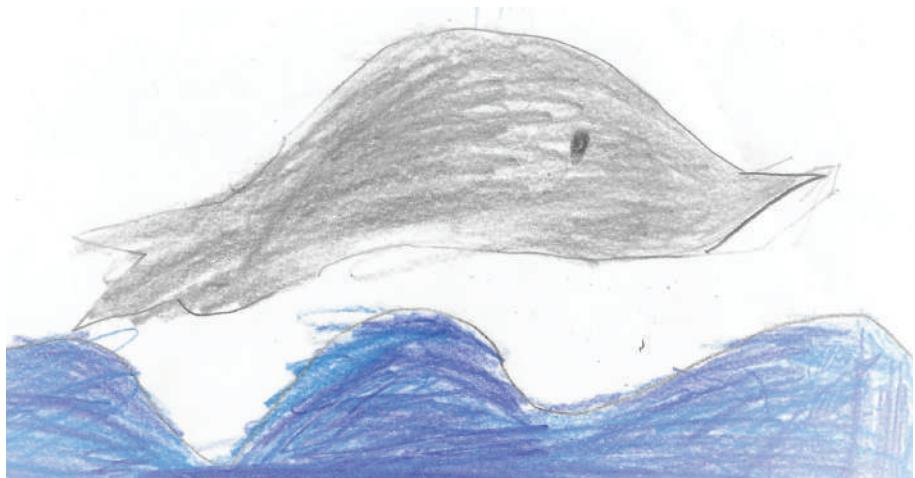
Iva Dovođa, 3. r., Rothrist

Gabriel Lončar, 4. r., Schaffhausen (1)

David Sušilo, 2.r., Urdorf

Lionel Matoš, 3. r., Urdorf

NAJBOLJI LJETNI ODMOR

Moja obitelj i ja putovali smo prošloga ljeta u Livno gdje imamo stan. Također smo išli u posjet baki i djedu u Zagoričane. Baka i djed imaju psa Rokija, koji nas uvijek veselo dočeka. Tamo sam po cijeli dan bila vani u selu, šetala s Rokijem te igrala odbojku i skrivača sa svojim prijateljima. Nakon posjeta Livnu i Zagoričanima otišli smo na more u grad Šibenik, odnosno u hotel Amadria Park Andrija, prvi dječji hotel u Hrvatskoj. S nama su bili i naši rođaci Lionel, Leon i Thiago. Svaki dan išli smo na plažu, kupali se, plivali, ronili, igrali se i zabavljali. U vodi smo svi bili na mom velikom jednorogu. Jedan dan proveli smo na brodu Lionelovog prijatelja. Vozili smo se jako brzo, bilo nam je zabavno. Nakon nekoliko dana provedenih u Šibeniku otišli smo u posjet kod druge bake i djeda. Oni imaju stan na moru u Tučepima. Tamo su došli i moji tetak i teta. Vrijeme nas nije poslužilo jer je bilo promjenjivo, dva dana kišovito pa dva dana sunčano... Meni to nije smetalo, a nije me ni omelo da se kupam u moru. Bilo je divno kupati se na kiši. Jedan dan tetak i ja otišli smo do najbližeg vodenog parka. Bilo mi je lijepo i zabavno sve dok nije došao dan kada se trebalo pakirati za povratak u Švicarsku.

Moj ljetni odmor u Hrvatskoj za mene je bio odmor iz snova.

Patricia Ana Vukadin, 4. r., Liestal

Marko Marojević, Langenthal, 5.r.

- 31.8.2019.** Izlet učenika i roditelja iz nastavnog mjesta Oftringen u Muzej komunikacija u Bern i druženje na izletištu Gurten
- 12.9.–15.9.** Izlet učenika i roditelja iz kantona Ticino u Zagreb
- 14.9.** Izlet učenika i roditelja iz nastavnog mjesta Nussbaumen u Steinweisenpark
- 15.9.** Izlet učenika i roditelja iz nastavnog mjesta Uster na izletište u Usteru
- 15.9.** Sportski dan u Baltschiederu (sudjelovali učenici iz nastavnog mjesta Naters)
- 18.9.** Čitanje priče Zlatnorata Maje Brajko Livaković na hrvatskom i njemačkom jeziku u JUKIBU knjižnici u Baselu
- 22.9.** Izlet učenika i roditelja iz nastavnih mjesta Emmenbrücke Riffig, Emmenbrücke Meierhöfli i Luzern na izletište u Emmenbrückeu
- 27.10.** Obilježavanje Dana zahvalnosti za plodove zemlje učenika iz nastavnih mjesta Basel Brunnmatt i Basel Wasgenring u crkvi sv. Mihaela u Baselu
- 4.11.–8.11.** Večeri čitanja u 38 nastavnih mjesta diljem Švicarske
- 11.11.–15.11.** Obilježavanje Dana sjećanja na žrtvu Vukovara u svim nastavnim mjestima
- 15.11.** Večer čitanja u Ticinu
- 17.11.** Sudjelovanje učenika iz 26 nastavnih mjesta u obilježavanju Dana sjećanja na žrtvu Vukovara u crkvi sv. Jospa u Zurciju
- 20.11.** Izrada svijeća za Vukovar učenika iz nastavnog mjesta Basel Wasgenring u crkvi sv. Tome u Baselu
- 21.11.** Postavljanje izložbe učeničkih radova na temu Likovi iz hrvatskih bajki, priča i filmova u Generalnom konzulatu Republike Hrvatske u Zürcihu
- 23.11.** Proslava Nikolinja u Balgahu, Luzernu, Laganu
- 26.11.** Večer čitanja u Horgenu
- 29.11.** Postavljanje izložbe učeničkih radova na temu Likovi iz hrvatskih bajki, priča i filmova u Veleposlanstvu Republike Hrvatske u Bernu
- 30.11.** Proslava Nikolinja u Arbonu, Giabiscu, Brigu prosinac Božićne radionice u svim nastavnim mjestima
- 1.12.** Proslava Nikolinja u Bülachu, Fribourgu, Rapperswillu, Opfikonu i Zugu
- 4.12.** Proslava Nikolinja u Veveyju
- 6.12.** Nikolinjska radionica izrade svetog Nikole od tijesta i doček svetog Nikole učenika iz nastavnog mjesta Rheinfelden u Mohlinu
- 7.12.** Proslava Nikolinja u Suhru, Winterthuru, Ženevi, Zürcihu, Schaffhausenu, Churu, St. Gallenu, Uzwilu
- 8.12.** Proslava Nikolinja u Urdorfu, Horgenu, Pfäffikonu, Dietikonu, Usteru
- 12.12.** Proslava Nikolinja u Kreuzlingenu
- 13.12.** Tradicionalno klizanje učenika iz nastavnih mjesta Emmenbrücke Riffig, Emmenbrücke Meierhöfli i Luzern u Luzernu
- 14.12.** Proslava Nikolinja u Brunnenu i Lausenu
- 17.–22.1.** Večer čitanja u Pfäffikonu, Rapperswillu, Opfikonu i Kreuzlingenu
- 24.1.** Izrada plakata povodom predsjedanja Republike Hrvatske Vijećem EU u nastavnim mjestima Rothrist, Bern, Langenthal, Münchenbuchsee i Thun
- 12.2.** Posjet učenika iz nastavnog mjesta Vevey knjižnici Globlivres u Renensu
- 11.–13.3.** Književni susreti s književnicom Snježanom Babić Višnjić u Emmenbrücke Riffigu, Baselu, Rapperswillu i Dietikonu
- 16.03.2020.** početak nastave na daljinu za sve učenike HN u Švicarskoj
- 10.4.** Sudjelovanje učenika iz nastavnih mjesta Basel Brunnmatt, Liestal i Rheinfelden na Državnom literarnom natječaju za najbolju dječju bajku učenika osnovnih škola Republike Hrvatske 2020. U svjetu bajki Ivane Brlić Mažuranić
- 10.5.2020.** Obilježavanje Majčinog dana online priredbom na web stranici Hrvatske nastave u Švicarskoj

NAŠE AKTIVNOSTI

Ticino u posjetu hrvatskom glavnom gradu

Ana Leko

23

Nastojeći potaknuti još više djecu da upoznaju i zavole svoju domovinu te motivirati ih za daljnje učenje hrvatskog jezika i kulture, u rujnu 2019. organiziran je edukativni izlet u Zagreb i Ogulin. Na putovanje su išli učenici, roditelji te učiteljice, organizatorice putovanja, Ana Leko i Jelena Deljak. Glavni grad oduševio je sve prisutne. Obilazak je započeo na Mirogoju koji je poput muzeja na otvorenom i očarava svojom ljepotom i mitem. Djeca i roditelji posjetili su grobove istaknutih Hrvata, nositelja ilirskog preporoda, književnika, sportaša, državnika... Nakon Mirogoja, put je vodio do katedrale, Gornjeg grada gdje su se svi rado fotografirali na Markovu trgu, razgledali ponudu lokalnih umjetnika, zagrlili Matoša te se spustili najkraćom uspinjačom na svijetu u Donji grad. Dan kasnije veselo društvo otputovalo je u Ogulin, grad slavnih Frankopana. Organiziran je posjet interaktivnom muzeju za djecu i odrasle koji se zove Ivanina kuća bajke i posvećen je najpoznatijoj hrvatskoj književnici za djecu, Ivani Brlić-Mažuranić. Po povratku u Zagreb gradsko kazalište za djecu i mlade Žar ptica posebno je za posjetitelje iz Ticina taj dan prikazalo Dnevnik Pauline P., predstavu koja je podjednako oduševila i djecu i odrasle. Zadnjeg dana putovanja stadion Maksimir i Dinamo ugostili su polaznike hrvatske škole u Švicarskoj.

Putovanje u domovinu bilo je neponovljivo iskustvo za sve sudionike puta.

Izlet učenika i roditelja HN Oftringen u Bern

Andrijana Matić Matičević

Dobrodošlicu novim učenicima i roditeljima te lijep početak školske godine može se poželjeti i izletom. Tako su učenici i roditelji HN Oftringen koncem kolovoza 2019.g. imali priliku posjetiti Muzej komunikacija i to posve besplatno jer je grad Bern u kolovozu velikodušno otvario vrata svojih muzeja. U muzeju komunikacija moglo se puno toga naučiti o povijesti i mogućnostima komunikacije (povijesti pisma, pošte, računala, robotike...) te još bolje zabaviti kroz različite interaktivne komunikacijske igre. Nakon vožnje gradskim prijevozom kroz Bern i kratkog razgledavanja Berna uslijedilo je druženje na obližnjem izletištu Gurten. Za izlet i organizaciju pobrinula se učiteljica, a na roditeljima i učenicima je bilo da se odazovu, dođu i prepuste zajedničkim trenutcima edukativno-zabavnog druženja i upoznavanja.

ZAJEDNO SMO OSTVARILI

Večeri čitanja na hrvatski način

Božica Matak

Tijekom mjeseca studenog u velikom broju hrvatskih škola u Švicarskoj održane su Večeri čitanja. U švicarskim školama to je tradicionalna Noć čitanja. Budući da se naša nastava održava svake večeri tijekom tjedna na drugom nastavnom mjestu, tako su i naše Večeri čitanja trajale cijeli tjedan. Tih večeri najčešći je gost u učionicama bio dječak "malen kao lakat, veseo kao ptica, hrabar kao Kraljević Marko, a dobar kao sunce." Riječ je o šegrstu Hlapiću iz dječjeg romana "Čudnovate zgode šegrta Hlapića" Ivane Brlić Mažuranić. Zašto baš on? Jer je dijete bez djetinjstva kakvo zamišljamo da bi svako dijete trebalo imati. Jer je, unatoč životnim nedaćama, simbol marljivosti, dobrote, pomaganja, skromnosti, razumijevanja, optimizma, hrabrosti. Nisu li to vrline kojima bi trebalo težiti svako ljudsko biće?

Tekstove za Večeri čitanja izabrale su i osmisile okvirni način provođenja učiteljice Jelena Deljak i Jelena Bušić, a svojim kreativnim pristupom svaka se učiteljica prilagodila uvjetima svojeg nastavnog mesta. Učiteljica Tamara Vadlija održala je svoje Večeri čitanja tijekom siječnja, jer su ti termini svima bolje odgovarali, a tekstove za čitanje u potpunosti je prilagodila uzrastu učenika. Svojim prisustvom, ali i različitim oblicima sudjelovanja, obogatilo je ove večeri i mnoštvo roditelja.

Horgen

Luzern

Rapperswil

Ženeva

Thun

Ticino

Schaffhausen

Basel

Nussbaumen

ZH Kappeli

Arbon

Jukibu

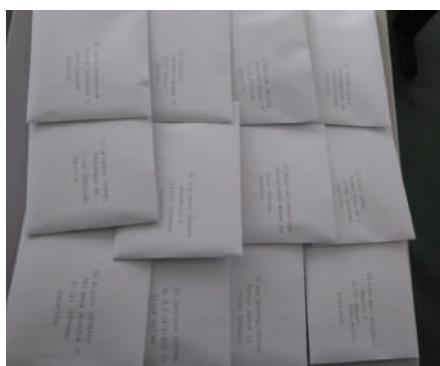
Mislili smo na Vukovar

Božica Matak

18. studenog, na sam Dan sjećanja na žrtvu Vukovara, zaokružili smo projekt zvan "Vukovar". Naš je projektič trajao oko dva tjedna i sastojao se od različitih aktivnosti.

Tako su učenici francuskih kantona i kantona Wallis pisali lijepo želje za svu djecu svijeta. Učenici u Ticinu posvetili su Vukovaru svoje najljepše crteže, u St. Gallenu su nastali lijepi literarni radovi, a u Bernu i svijeća ukrašena porukama. Učiteljica Jelena Bušić sa svojim je učenicima poseban trud uložila u izradu trodimenzionalnih golubica mira. U crkvi svetog Josipa u Zürichu, 17.11.2019., učenici su izveli svečani program. Upravo na sam Dan sjećanja, 18. studenog, na adrese 12 škola u Vukovarsko-srijemskoj županiji otpotovalo je 12 koverti napunjениh dječjim radovima.

Tako je sljedećih tjedana i djelić Vukovara mislio na nas.

Svijeće za Vukovar

Andrijana Matić Matičević

Već dugi niz godina tijekom studenoga u Baselu se njeguje predbožićni običaj izrade i bojenja svijeća poznat pod nazivom Kerzenziehen. Ove školske godine učenici i roditelji HN Basel Wasgenring odlučili su taj običaj obilježiti 20. studenoga na hrvatski način. Uputivši se u obližnju crkvu Thomaskirche, cijelo poslijepodne izrađivali su svijeće u bojama hrvatske zastave i s obilježjima hrvatskoga grada heroja - Vukovara. Posjetitelji i organizatori mogli su zapaziti puno crveno-bijelih kvadratičnih ljubav i ponos kojima su izrađene svijeće posvećene Danu sjećanja na žrtvu Vukovara.

Izložbe likovnih radova

Božica Matak

Tijekom studenog su neki, inače uglavnom ozbiljni, hrvatski prostori poprimili malo drugačiju, veseliju i razigraniju sliku. Zašto? U njima su se na neko vrijeme nastanili različiti likovi: veseli, razigrani, nestošni, pametni, dobri, vrijedni... U prostorijama Veleposlanstva RH u Bernu, Generalnog konzulata RH u Zürichu i u prostorijama ureda Hrvatske nastave postavljene su izložbe likovnih radova naših učenika. To je već višegodišnja tradicija kojom Hrvatska nastava u Švicarskoj podsjeća da je tu, pokazuje trud hrvatskih učenika diljem Švicarske, ali uvijek i diskretno poučava, podsjeća na hrvatske vrijednosti, prirodne ili kulturno-povijesne. Uvijek te radove povezuje zajednička tema, interpretirana na različite načine. Zatim se održavaju likovne radionice koje rezultiraju mnoštvom likovnih radova. Nakon toga slijedi izbor, pa samo najuspješniji radovi dobiju svoje mjesto u izložbenim prostorima. Ovogodišnja tema bila je Likovi ih hrvatskih bajki i filmova. Tako su nam u goste došli: omiljeni profesor Baltazar, šegrt Hlapić i Gita, leteći medvjedići, likovi iz Čudesne šume, Regoč i Kosjenka, likovi iz Šume Striborove i dosta drugih. Možemo vidjeti da su se učenici jako sprijateljili s profesorom Baltazarom. A tko i ne bi, kad on ima rješenje za baš svaki problem? Jako im se svudio šegrt Hlapić. A kome ne bi imponirale sve njegove vrline? Tako malen, a s tako velikim srcem. Svaki nam od tih likova, ali i učenika koji stoji iza tog lika, želi nešto poručiti, reći. Što je to? Otkrit ćete sami, čitanjem određene priče ili gledanjem filma.

26

Hrvatska književna riječ jača od vremena

Božica Matak

Život je vrlo krhak, treba ga čuvati, više voljeti i cijeniti. Na nama je hoćemo li ga proživjeti uobičajeno, prosječno, ili ćemo ga oplemeniti na svoj način, učiniti ga posebnim za sebe, ali i za druge. Na nama je hoćemo li prihvati u potpunosti sebe takvima kakvi jesmo, hoćemo li prihvatiti druge takvima kakvi jesu. Upravo smo te i mnoge druge poruke dobili u mjesecu ožujku od jedne vrlo simpatične i drage gošće, koja je upravo zbog tih lijepih poruka došla iz Zagreba u Švicarsku. Riječ je o književnici Snježani Babić Višnjić. Tako su od 11. do 13. ožujka održana 4 književna susreta na kojima je sudjelovalo ukupno oko 120 učenika i roditelja. Prvi je bio u školi Emmenbrücke Riffig, u kojem je književnicu i koordinatoricu dočekala učiteljica Marta s prekrasno uređenom učionicom i odlično pripremljenim učenicima, koji su već dosta toga znali o poznatoj zbirci Šešir od snova. Drugi susret održan je u Baselu u prekrasnem prostoru Jukibu knjižnice, a završio je pravom navalom na kupovinu knjiga. Bio je to pravi znak koliko svima nedostaje ta lijepa hrvatska književna riječ. U četvrtak, 12.3., književnicu je ugostila učiteljica Tamara u školi u Rapperswilu. I posljednji susret održan je u petak, 13. ožujka, u uredu Hrvatske nastave u Dietikonu. Zahvaljujem svima koji su se odazvali susretu, a posebno onima koji su pomogli u organizaciji i realizaciji lijepih događanja Hrvatske nastave u Švicarskoj iz ružnog Korona vremena.

Nikolinje

Božica Matak

Basel - Lausen

Svake školske godine pripreme i proslave Nikolinja su najopsežnije, najzahtjevnije, ali istovremeno i najdraže i najveselije aktivnosti, kako za većinu učenika hrvatske nastave, tako i za učitelje i roditelje. Zadovoljstvo i ponos svih, nakon uspješno održanih mnogo brojnih priredbi pred mnogo publike, u trenu zasjenjuju sve prethodno uložene napore. I tako iz godine u godinu, od Nikolinja do Nikolinja...

Kreuzlingen

Zürich

Aargau - Suhr

Chur

Arbon

Lugano

Uster

Luzern

Naters

Nikolinje u Möhlinu

Andrijana Matić Matičević

Möhlin je mjesto pokraj Rheinfelden u kojem živi puno hrvatskih obitelji, a jedna od njih je i obitelj Gregorović čija djeca su polaznici hrvatske nastave u Rheinfeldenu. Svake godine gospođa Marina Gregorović u predbožićno vrijeme otvori vrata svojega doma za učenike HN Rheinfelden i u suradnji s učiteljicom organizira radionicu za djecu. Tako je bilo i na blagdan Svetog Nikole 6. prosinca kada je gđa Marina pripremila tijesto za radionicu izrade tradicionalnog švicarskog peciva Grittibänza ili u dijalektu Grättimaana. Pjevajući božićne pjesme i vježbajući nikolinjske tekstove učenici su spretno izrađivali svoja nikolinjska peciva te se na kraju njima i zasladili uz topli kakao. To je bilo samo malo zagrijavanje za doček sv. Nikole koji je došao u obližnji Hrvatski dom Raketa u Möhlinu gdje je zajednica Hrvata pripremila program za djecu i podjelu darova. Suradnja roditelja, učiteljice i lokalne zajednice polučila je nezaboravnom večeri druženja i dječjih osmjeha.

Božićna radionica u Ticinu

Ana Leko

Ohrabreni uspjehom prošlogodišnjih akcija te uspomenama s lijeepog izleta u domovinu, roditelji učenika iz Ascone organizirali su se, napravili kolače i ukrase te ih dijelili i prikupljali dobrovoljne priloge u središtu Locarna. Osobito treba pohvaliti mame i djecu koji su se smrzavalni, ali toplinom srca privukli su čak i novinare lokalnog radija koje je zanimalo tko su i što rade. Također, roditelji i učenici iz drugih mjesta u Ticinu bili su vrijedni: ispekli su božićne kolačiće, ušećerili bademe, prigodno ih upakirali i bili gosti katoličke misije u Ticinu. Dijelili su kolače i prikupljali dobrovoljne priloge za idući izlet u domovinu.

Izrada božićnih čestitki i druženje u domu obitelji Bajušić

Andrijana Matić Matičević

Vrijeme Došašća svima je jedno od najljepših razdoblja u godini jer se tada sve šarenii, sve svjetlii i svi su ljudi posebno radosni, veseli se Božiću. Tako je bilo i u Strengelbachu kod Oftringena u domu obitelji Bajušić. Gospođa Ružica Bajušić, majka učenika Andreja i još dvoje male djece, otvorila je vrata svoga doma za učenike HN iz Oftringena i u suradnji s učiteljicom pripremila radionicu izrade božićnih čestitki.

Božićni anđeli u hrvatskim dresovima

Marta Obad

Kada učenici hrvatske nastave iz Zuga, Menziken, Emmenbrücke Riffiga i Emmebrücke Meierhöflija na svojim božićnim radionicama izrađuju čestitke, na njima se odluče nastaniti anđeli, i to zamislite, u hrvatskim dresovima.

Naši krilati navijaci tada pjevaju, smiju se, neki su malo umorni pa drijemaju. Jedni imaju velika krila, drugi mala, a nekoliko ih čak leti među zvjezdama.

Anđeli u hrvatskim dresovima prenijeli su božićne želje mira i blagoslova učenika hrvatske nastave različitim ustanovama, udrugama i organizacijama u Švicarskoj i domovini. Njihova jedinstvenost zasigurno i sada uljepšava neke ozbiljne uredske prostore.

Božićne radionice

Jelena Deljak

U tjednima prije Božića unijeli smo božićni duh i u naše škole. Osim izrade i pisanja čestitki te dizajniranja božićnih ukrasa, božićni ugodaj upotpunili smo tradicionalnim božićnim pjesmama, a ponegdje i kolačićima vrijednih mama. Hvala vam, mame! Učenici su kroz ove radionice naučili pravilno čestitati blagdane i izraziti svoje želje. Također, pokazali su kreativnost u izradi anđela i sobova koji su krasili čestitke, ali i bojenju božićnih ukrasa. Minijature je pri-premila učiteljica lijevajući smjese gipsa u silikonske kalupe, koje su se zatim sušile na sobnoj temepraturi, a nakon toga je na svakoj minijaturi probušen otvor za vrpcu. Zadatak učenika je bio izabrati željenu minijaturu te je obojiti po želji vodenim bojama, akrilnim bojama ili flomasterima. No, najteži dio bio je ipak provući vrpcu kako bi minijature doobile svoju funkciju božićnog ukrasa. Uz provlačenje vrpce istaknuli bismo pisanje kao sljedeći veliki izazov, no potrudili smo se da naše želje i darovi dobiju odgovarajuću formu. Međusobnim pomaganjem, pokazivanjem i dosjetljivošću uspjeli smo ostvariti sve zadatke, a pritom se i dobro zabaviti. Kroz druženje saznali smo i kako se slavi Božić u pojedinim obiteljima, koji su običaji u određenim dijelovima Hrvatske, ali i Švicarske te kako učenici pomažu svojim roditeljima u pri-premama za blagdansko slavlje. Među nama je bilo i dobrih glazbenika, kuvara, spremača i raznih pomagača. Motivacije, smijeha, truda i dobre atmosfere bilo je na pretek. Naše želje i darovi upućeni su roditeljima, bakama i djedovima, prijateljima i kumovima. Nadamo se da smo ih uspjeli razveseliti te da je svaki dar pronašao svoga vlasnika, a da su blagdanska slavlja bila ispunjena veseljem, mirom i zajedništvom u krugu obitelji.

Likovne radionice

Tamara Vadlja

Izrađa božićnih čestitki u nastavnim mjestima Rapperswil, Opfikon i Pfäffikon – učiteljica Tamara Vadlja

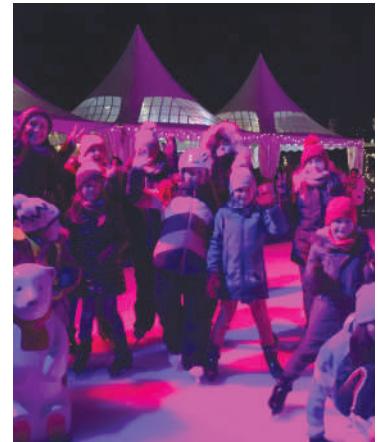

Tradicionalno klizanje u Luzernu

Marta Obad

Prosinac je nesumnjivo jedan od najčarobnijih mjeseci u godini. Vrijeme je to posebne energije kojemu se svi radujemo. Često, međutim, baš u tom vremenu najljepšeg iščekivanja, rješavajući sve obveze ispisane na našim listama i jureći ne bismo li sve stigli, zaboravljamo jedni druge. Zaboravljamo da je poklon najveće vrijednosti vrijeme koje provodimo s bliskim osobama. Da nam prosinac ne bi prošao samo u križanjima obveza s lista, već i u druženju, tradicionalno se brine predsjednica MŠO Luzerna, Emmenbrücke Riffiga i Emmenbrücke Meierhöflija, gospođa Stanislava Suhalj koja nas je sve pozvala, i to pazite sad, opet na jurnjavu, ali ovoga puta na klizaljkama. Učenici hrvatske nastave iz Luzerna, Emmenbrücke Riffiga i Emmenbrücke Meierhöflija učioniku su zamijenili jednim potpuno drugaćijim terenom, klizalištem, na kojem su pokazali izvrsne vještine. Bilo je tu i ponešto neizbjegnjenih padova koji su uglavnom bili popraćeni smijehom.

Bila je to jedna divna adventska večer u čarobnom ugodaju lucernskog jezera.

Posjetili smo knjižnicu *Globlivres* u Renensu

Mirela Prokeš

Učenici Hrvatske nastave iz Veveyja, u društvu roditelja i učiteljice, 12. veljače 2020. posjetili su knjižnicu Globlivres u Renensu. Riječ je o interkulturnoj knjižnici koja nudi naslove na gotovo 300 različitih jezika, a među njima svoj odjel ima i hrvatski jezik.

Razgledali smo knjižnicu i zavirili u naslove na najrazličitijim jezicima i pismima, a najduže smo se, dakako, zadržali upravo na odjelu hrvatske književnosti koji je, unatoč ponešto ograničenom prostoru knjižnice, ipak imao mnogo toga za ponuditi. Pronašli smo tu za svakoga ponešto; od slikovica i stripova za one najmlađe do klasičnih djela hrvatske književnosti. Učenici su tako imali priliku odabratи nekoliko hrvatskih naslova koje će posuditi i ponijeti kući na čitanje. Kako ne bismo u posjet došli praznih ruku, na prethodnom satu hrvatske nastave odlučili smo zasukati rukave te napraviti vlastite označivače knjiga, tzv. bookmarkere, na poklon knjižnici i njezinim čitateljima. Bila je to prilika da učenicima Hrvatske nastave i na ovaj način približimo hrvatsku riječ i knjigu te ih tako pokušamo dodatno potaknuti da čitaju na hrvatskom jeziku.

Suradnja sa St.Johan JUKIBU knjižnicom u Baselu

Andrijana Matić Matičević

Čitanje priča na hrvatskom i njemačkom jeziku u Baselu

Ove školske godine dvojezično čitanje hrvatskih naslova na hrvatskom i njemačkom jeziku održavalo se na novoj adresi u Baselu preimenovane Jukibu knjižnice koja koja se sada zove Bibliothek St. Johann JUKIBU.

U sklopu projekta Geschichtenbaum JUKIBU knjižnice, koji se redovito ostavaruje tijekom školske godine, u suradnji s učiteljima materinskog jezika kao medijatorima materinskog jezika i kulture u Baselu ostvarena je i suradnja s učenicima Hrvatske nastave iz Basela (HN Basel Wasgenring) i JUKIBU knjižnice.

Prvo čitanje ove školske godine na kojem su sudjelovali učenici HN iz Basela (škola Wasgenring) održano je 18. rujna. Zavedeni ljetom i hrvatskim prirodnim ljepotama učenici su slušali naslov Maje Brajko Livaković Zlatnorača, a potom sudjelovali u nagradnom kvizu.

Noć čitanja u Jukibu knjižnici

Ovogodišnja Noć čitanja u Jukibu knjižnici bila je organizirana i pripremljena u okviru teme Dječja prava. Po prvi put u Noći čitanja u Jukibu knjižnici čitalo se na hrvatskom jeziku i to roman Čudnovate zgode šegrtka Hlapića hrvatske spisateljice Ivane Brlić Mažuranić. Dvojezične hrvatsko-njemačke ulomke čitali su učenici HN Wasgenring iz Basela: Marina Vukadin, 4.r., Mia Čular, 4.r., Marko Andelić, 4.r., Sebastian Vollmer, 5.r., Ivan Balinović, 6.r., Martina Cifrek 6.r. s učiteljicom.

Susret s književnicom Snježanom Babić Višnjić

U suradnji s ravnateljicom knjižnice gđom Maureen Senn i učiteljicom HN u Baselu Andrijanom Matić Matičević dogovoren je književni susret koji se održao u srijedu 11. ožujka 2020. JUKIBU knjižnica je ustupila svoj prostor učenicima i roditeljima HN Basel, Liestal i Rheinfelden za susret s hrvatskom književnicom za djecu i mlade Snježanom Babić Višnjić.

U knjižnici St. Johan JUKIBU nalazi se odjeljak s naslovima knjiga na hrvatskom jeziku koji je prava oaza za sve ljubitelje čitanja knjiga na hrvatskom, kao i na drugim jezicima u Baselu, uvijek dostupan onima koji rado čitaju na hrvatskom jeziku.

NASTAVA NA DALJINU

Ove školske godine bili smo, prvi puta u povijesti, prisiljeni prekinuti nastavu licem u lice i organizirati nastavu na daljinu, koja je trajala više tjedana, a traje još uvijek i za vrijeme nastanka ovih stranica. Suvremene tehnologije postale su nam posljednjih tjedana nezamjenjiva svakodnevica. U novoj situaciji dobro smo se snašli, a o tome svjedoče mnogi učenički uradci, koji na ovaj način dobivaju na važnosti, jer nisu ostali zatvoreni u mapi, knjizi, torbi, već služe i kao dokaz odgovornosti i marljivosti mnogih učenika hrvatske nastave, njihovih roditelja i, naravno, učiteljica.

Što kažu učenici o "školi kod kuće"

Kako izgleda tvoj dan otkada si u izolaciji zbog koronavirusa?

Gotovo cijeli dan provedem u sobi, učim, ležim, gledam filmove, slušam glazbu i razgovaram s prijateljima.

Lorena Kuliš, 8. r., Ascona

Dani su mi dugi i dosadni. Nedostaje mi škola i moji prijatelji. Komuniciram sa svima preko interneta, ali nije to to. Nisam očekivao da će mi toliko nedostajati škola!

Ivan Jozak, 8, r., Giubiasco

Kako izgleda školovanje kod kuće?

Domaću zadaću pišem s prijateljima preko videopoziva i dok zajedno radimo, međusobno si pomažemo. S učiteljima komuniciram putem jedne aplikacije koju svi imamo i preko iste aplikacije dobivamo zadatke i šaljemo ih učiteljima kada ih izvršimo.

Natalia Jelušić, 8. r., Ascona

Prednost školovanja kod kuće je to što imam puno više vremena i mogu ga rasporediti onako kako želim. Lakše mi je koncentrirati se kod kuće nego u školi jer mi nitko ne smeta.

Toni Turski, 8, r., Gjubiasco

Što ti najviše nedostaje?

Najviše mi nedostaju baka, dida i djed.

Ivo Majić, 7. r., Ascona

Naivše mi nedostajuči treninzi odbojke i moje prijatelji iče zato što se na treningima družimo i igramo zajedno.

Natalia Jelušić, 8. r., Ascona

Što bi poručio/la vršnjacima u ovom razdoblju?

Imajte puno strpljenja i bit će sve dobro!

Ivo Maijć, 7. r., Ascona

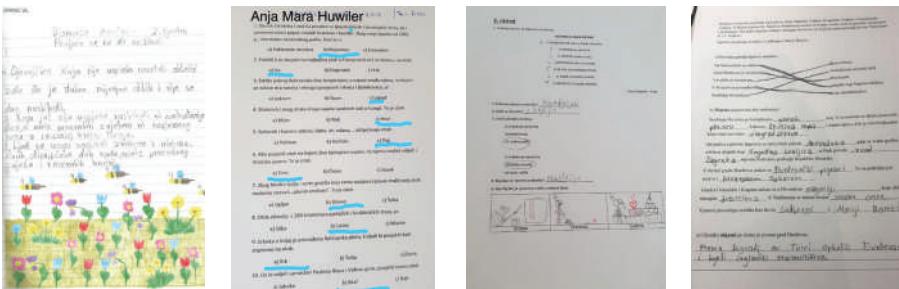
Dragi vršnjaci, znam da nije lako morati biti stalno u kući i ne vidjeti prijatelje. Znam da ste se zbog koronavirusa puno toga odrekli i da ne možete više ovako živjeti, ali sada je potrebno da zbog mene, zbog svih nas, naših obitelji, prijatelja i starijih ostanete u kući. Još ste mladi, imate puno vremena da se zabavite, samo morate malo čekati.

Elena Pavlović, 8. r., Massagno

Nastava na daljinu

...nije nas udaljila. Ove riječi posvećujem isključivo djeci i njihovim roditeljima, a između svakoga retka stoji najmanje jedno hvala! U teškoj situaciji izoliranosti i otuđenosti od svijeta, a bez međuljudskih kontakata, povezali smo se na daljinu, a Microsoft teams postao je naš saveznik preko kojeg smo se svaki tjedan našli u isto vrijeme, ali ne na istom mjestu, na hrvatskoj nastavi. Djeca su svoje radne zadatke obavljala savjesno, odgovorno, s radošću, a ponekad su morali uložiti čak i veće napore da iskažu svoju upornost. Nijednom nijedan učenik nije pitao zašto, već samo kako. Djeca su pokazala povjerenje i svojim radom i trudom nisu dopustila da ih išta omete u želji, da i dalje uče hrvatski jezik, kulturu i povijest. Čitali su, slušali, pisali, govorili, rješavali, a negdje duboko nadam se, da su se uspjeli i nasmijati. Iako su se djeca družila porukama preko chata i videocalla, nedostajao je onaj dječji žamor, zanovijetanje, smijeh, poneko zadirkivanje, natjecateljski duh, timski rad, a najviše ona dječja živost. Ipak, možda će nam, zbog cijele ove situacije, nastava uživo postati slada, i možda smo se za ovo vrijeme imali vremena zamisliti nad nekim stvarima, naučili cijeniti dragocijenost trenutka i susreta, ojačati neka prijateljstva, a na koncu čak i shvatiti, koliko nam je lijepo na hrvatskoj nastavi i koliko smo uspjeli iskorisiti tehnologiju u najbolju svrhu. I tako smo se u ovim kriznim vremenima poslužili microsoft teamsom, kako bismo na kraju ipak ostali jedan složan i kvalitetan tim. Još jednom, veliko hvala djeci i njihovim roditeljima što su nam pomogli u tome, da smo se, daleko jedni od drugih, naučili ostati bliski i daljinu ostaviti da živi samo u riječi.

32

Jelena Jurić Magdalenić

Mia

Cuvajmo naše prirodne bogatice

Republika Hrvatska zemlja je prekruta prirodnim bogatstvima. Važno je da takvo gospodru očuvamo. Poniže putem kojima su ljetna, vrijedna i rijetka područja zaštićena. Zatim su takođe zaštićene nepristupačne ljetne i životinjske vrste. Neke zaštićene životinje u Hrvatskoj su vlač. ribe, ptice, veverice, šilimir, sumarska sova, roda, bjeloglav i sup, sredozemske medvjedice, crni hor, bijele vrste koje su zaštićene sa vlačobom, šilimar, kockavica, sumar, veverinica, deponija, crni hor. Najvećoj i najpoznatijoj zaštićenoj pretvorbi su nacionalni parkovi. U nacionalnim parkovima ograničeno je ili potpuno zabranjeno djelovanje čovjeka. To znači da se ne smiju nitko građevi, rušiti, ne smiju se trgati bliske i umjeravati životinje. Nacionalni park je zaštićeni prostor posebne rasporede na kojem su ljudski utjecaji ograničeni. Napomena i upoznata hrvatski nacionalni park (NP) su Plitvička jezera. To je na 16 jezerima površine preko 200 km². Okom Plitvički jezera, nacionalni parkovi u Hrvatskoj su NP Krka, na istoku NP Biokovo, NP Kornati i NP Mljet, a u sjeveru dijela Hrvatske NP Risnjak, NP Paklenica i NP Sveti Vrh.

Zadataci:

- Veliči se moramo preusmjeriti u nacionalnim parkovima (zauzimanje je poštovano u prirodi)?
Ne smatramo uživo graditi, noći ne smijemo se po logorati bliske i umjeravati životinje.
- Zadolje se bijele vrste razmnožiti, a zaštićene životinje vrste čuvati i zaštiti.

VISHVARA	MRKVA	RUNOLIST	KOCKAVICA	VELEBITSKA
DEGENIJA	ŠAFRAN	TRAVA	KUKURUZ	VUK
BJELOGLAVI SUP	VIEVERICA	OSA	RIBA	PAS

3. Ne volim pogledati kraljeve vješte o nacionalnim parkovima u Hrvatskoj.
Hrvatske vještice o nacionalnim parkovima u Hrvatskoj su: 1. Krka, 2. Biokovo, 3. Kornati, 4. Mljet, 5. Risnjak, 6. Paklenica, 7. Sveti Vrh.

1. Životinja s najdužim vratom
A A F Ž I R

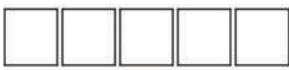
2. Veliki i dlakavi majmun
L R O A I G

3. Ima peraje i živi u vodi
A B I R

Leo Ljoljić, 1.r., Winterthur

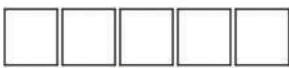
4. Ima crno-bijele pruge i živi u savani

R	B	A	E	Z
---	---	---	---	---

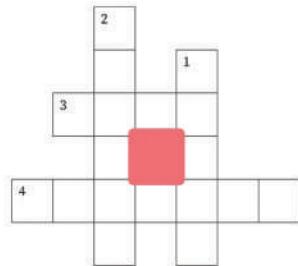
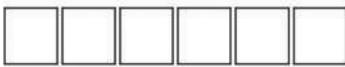
5. Veliki prugasti mesožder

A	G	R	T	I
---	---	---	---	---

6. Prvo je gusjenica, a onda je....

E	P	I	L	R	T
---	---	---	---	---	---

1. Kravata se nosila kao _____ oko vrata.
2. Francuzi su nazvali kravatu _____.
3. Hrvati su nosili kravatu u Tridesetogodišnjem _____.
4. Nosili su je hrvatski vojnici.

Klara Justinić, 5. razred, Nussbaumen

Who lives in the sea? Translate the following words from Italian into Croatian, then find them in the osmosmjeri.

1) CETRIOLI DI MARE

5) POLPO

8) MEDUSA

2) SQUALO

6) DELFINO

9) STELLA DI MARE

3) BALENA

7) GRANCHIO

10) VITELLO DI MARE

4) CONCHIGLIA

11) CALAMARO

M	U	H	H	L	G	F	J	U	C	T	K	I	F	I	T	
O	Y	Š	M	M	F	M	O	F	F	U	D	G	Š	C	M	
R	Z	H	T	E	O	A	M	W	W	H	L	L	N	Y	S	B
S	H	C	O	F	D	R	C	J	D	J	X	M	U	S	L	
K	B	J	X	N	H	U	S	X	S	A	G	P	K	Q	P	
A	Š	X	U	Š	S	O	Z	K	J	N	U	S	Z	Y	Š	
Z	Q	V	D	H	K	O	B	A	I	H	E	X	E	C	H	
V	H	I	J	T	P	O	X	O	H	P	B	I	C	P	X	
I	O	A	I	D	Q	D	L	O	T	O	A	G	X	I	D	
J	V	K	A	U	H	Y	S	J	O	N	X	S	Q	L	H	
E	T	W	C	P	V	B	D	A	K	C	I	M	X	I	Q	
Z	N	G	W	I	T	D	W	A	L	A	L	C	E	G	H	
D	N	S	C	N	I	E	L	R	Š	Q	G	Š	A	N	D	
A	W	P	K	F	Q	Y	R	A	K	M	N	C	H	J	X	
V	S	H	W	C	W	I	T	F	N	K	V	B	G	A	U	
M	O	R	S	K	I	K	R	A	S	T	A	V	A	C	L	

POZNATI HRVATSKI NOGOMETARI

U križaljku upiši redom prezimena naših poznatih nogometara:

1. DAVOR

2. IVAN

3. LUKA

4. DANIEL

5. DEJAN

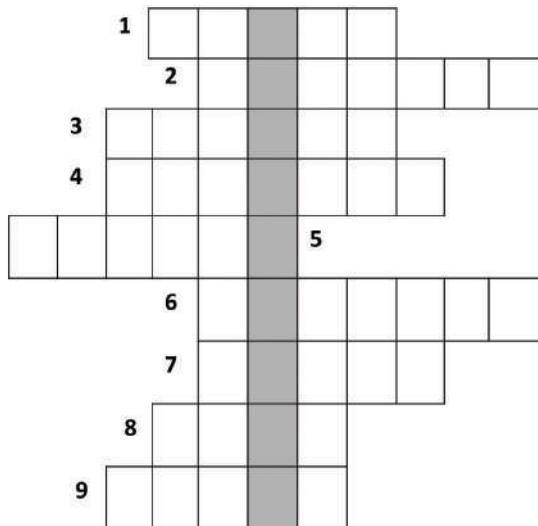
6. IVAN

7. ANTE

8. DARIO

9. ZVONIMIR

U označenom polju dobit ćeš naziv stanja uzrokovana koronavirusom.

Ivan Ravlija, 8. r., Nussbaumen

1. Kako se zove najpoznatiji povijesni roman o Zagrebu?
 A Zlatarovo zlato C Koko i duhovi
 B Grička vještica
2. Kako se zove hrvatski ban i književnik, djed Ivane Brlić Mažuranić?
 A Petar Svačić C I. Sakcinski
 B Ivan Mažuranić
3. Peti padež u hrvatskom jeziku naziva se?
 A akuzativ B vokativ C lokativ
4. Na kojem se hrvatskom otoku nalazi jedno od najstarijih narodnih kazališta u Europi?
 A Krk B Vis C Hvar
5. Kako se zove najpoznatije spomen-područje posvećeno glagoljici?
 A Aleja glagoljaša C Hum
 B Baldekin
6. U kojem se nacionalnom parku nalazi najstarija hidroelektrana u Europi?
 A Krka C Risnjak
 B Plitvička jezera
7. Tko je autor opere Ero s onoga svijeta?
 A Karlo Metikoš C Josip Runjanin
 B Jakov Gotovac
8. Hrvatski slikar, znanstvenik, pjesnik i diplomat, rođen u Dubrovniku
 A Ruđer Bošković C Marin Getaldić
 B Marin Držić
9. Između kojih se rijeka prostire naša žitnica Slavonija?
 A Drava, Sava i Dunav
 B Mrežnica, Sava i Dunav
 C Zrmanja, Krka i Sava
10. Kako se zove najpoznatiji hrvatski kipar?
 A Kruno Bošnjak C Ivan Meštrović
 B Faust Vrančić
11. U kojem se gradu nalazi Katedrala sv. Jakova, UNESCO-v spomenik kulturne baštine?
 A Šibenik B Trogir C Split
12. Grad Ozalj nalazio se u vlasništvu slavne velikaške obitelji?
 A Šubić B Zrinski C Drašković
13. Kako se zove najpoznatiji izvorni hrvatski brod (otok Vis)?
 A gajeta B falkuša C leut
14. Kako se zove naša pokrajina u kojoj se nalaze Plitvička jezera?
 A Dalmacija C Lika
 B Gorski kotar
15. U kojem nacionalnom parku živi ris?
 A Sjeverni Velebit C Risnjak
 B Plitvička jezera
16. Kako se zove najgledaniji hrvatski film (komedija)?
 A Kako je počeo rat na mom otoku
 B Tko pjeva zlo ne misli
 C Što je muškarac bez brkova
17. Kako se zove najistočniji grad u Hrvatskoj?
 A Vukovar B Osijek C Illok
18. U kojem su gradići (pokraj Splita) pokapani hrvatski kraljevi?
 A Kaštela B Solin C Omiš
19. Kako se zove barokni grad na sjeveru Hrvatske?
 A Krapina B Varaždin C Koprivnica
20. Koji hrvatski grad nazivamo Biser Jadrana?
 A Zadar B Split C Dubrovnik

Sastavila: Mirjana Grubišić

SLATKA OSMOSMJERKA
 P U D I N G B O C F C Č I G A
 U D I C C Z A U A R I H F T D
 D H S P M B Đ E Đ Z U O A J T
 M Č A L O K R Č F X R D C A M
 L R K D U J V A F I A E J J I
 I E V C N O A O Š L D N A A K
 J Č E K O K O S O N E I G A S
 E E H K V S K K M O O L O J E
 K Š J H V K O O C J P A D I R
 O B C V C Č Č Š J T T M E L Š
 M N I Z O S Š E T F J A N I V
 I A T O I S J H I S V O D N V
 B M F R Z Đ H N D N C T J A L
 B H U T J C A L S A M H P V V
 T P R P N J N H L U N Š I V U

 brašno čokolada jaja kokos maline
 jagode mikser maslac mlijeko šećer
 vanilija puding sirup

Što možemo napraviti pomoću ovih sastojaka?

Odgovor se nalazi u osmosmjerci!

NA KRAJU JEDNE NASTAVNE GODINE...

Ove školske godine nastavu je pohađalo oko 700 učenika. Svim učenicima čestitamo na uspješno završenoj školskoj godini u hrvatskoj školi!

Posebno ističemo 54 učenika 8. razreda, kojima bi prema hrvatskom školskom sustavu ovo bila posljednja godina osnovnog obrazovanja.

Dragi osmaši,

čestitamo vam što ste i u hrvatskoj školi hrabro došli do 8. razreda, iako je općepoznato da to nije uvijek lako.

Želimo vam sretan, veseo i uspješan nastavak školovanja!

Želimo vam da ponosno slijedite primjer sljedeće skupine učenika, koji zaslužuju posebne čestitke i pohvale.

To su naši srednjoškolci:

1. Gabrijela Jurišić, 9.r., Uster
2. Ana Duvnjak, 9.r., Nussbaumen
3. Lea Turalija, 9.r., Nussbaumen
4. Iva Gudelj, 10.r., Oftringen
5. Luka Levaković, 9.r., Basel Brunnmatt
6. Jonas Finelli, 10.r., Basel Brunnmatt
7. Leonardo D'Antonio, 11.r., Basel Brunnmatt
8. Gabriela Udovičić, 9.r., Emm. Meierhöfli
- 9.. Leon Rajić, 9.r., Luzern
10. Gabrieal Čutura, 9.r., Ženeva
11. Drago Radoš, 10.r., Villars-sur-Glane
12. Daniela Kutleša, 9.r., Chur
13. Marija Starčević, 9.r., Chur
14. Ana Starčević, 10.r., Chur

Dragi naši srednjoškolci,

čestitamo vam na svim godinama provedenima u hrvatskoj školi, na trudu i zalaganju da što bolje učvrstite svoje hrvatske korijene! Ostanite i dalje u svojem životu ponos svojih roditelja i cijele hrvatske zajednice u Švicarskoj, kao i svih vama znanih izvan Švicarske!

ZAHVALA

Zahvaljujemo Udrudi roditelja Hrvatske dopunske škole u Švicarskoj, a posebno Upravnom odboru, na podršci u izdavanju ovog lista, kao i na podržavanju svih drugih aktivnosti Hrvatske nastave, kojima se ovoj instituciji daje dostojanstveno mjesto u švicarskom društvu.

NAJAVA

Sljedeći broj našeg školskog lista bit će jubilaran, s glavnom temom
30 GODINA HRVATSKE NASTAVE U ŠVICARSKOJ.

*Hrvatski jezik najvažniji je spomenik
cjelokupne hrvatske kulturne baštine,
mi drugoga jezika nemamo,
izgubimo li ga, izgubili smo sebe.*

jezikoslovac Petar Šimunović

Marina Jelušić, 6. r., Ascona - Duga

Karla Gmür, 4.r., Rapperswil